

MILJØMINISTERIET
EU og Internationalt politisk sekretariat

4. oktober 2012
Sagsnr.: 2012-7062

Samlenotat til oversendelse til MIU og FEU

Samlenotat til miljørådsmøde den 25. oktober 2012		
2.	Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) nr. 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj. KOM(2011) 876 endelig. - <i>Generel indstilling</i>	<i>Side 2</i>
3.	Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophugning af skibe KOM(2012)118 og forslag til Rådets afgørelse om et krav til medlemsstaterne om i den Europæiske Unions interesse at ratificere eller tiltræde Hong Kong konventionen om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe af 2009 (KOM (2012)120) - <i>Politisk debat</i>	<i>Side 7</i>
4.	Rio+20: Resultat og EU's opfølgning på sluttekst fra Rio+20-konferencen den 20.-22. juni 2012 - <i>Rådskonklusioner</i>	<i>Side 18</i>
5.	Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF og direktiv 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken (<i>forslag til direktiv om ændring af direktiv om miljøkvalitetskrav</i>) KOM(2011) 876 endelig. - <i>Tidlig forelæggelse</i>	<i>Side 23</i>
6.	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life). KOM(2011) 874. - <i>Tidlig forelæggelse</i>	<i>Side 34</i>
7.	Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fritidsfartøjer og personlige fartøjer (KOM(2011)456) - <i>Tidlig forelæggelse</i>	<i>Side 43</i>

PUNKT 2

Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) nr. 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj
KOM (2012) 136 endelig/2

| - Generel indstilling

| *Revideret notat*

Resumé

I det eksisterende batteridirektiv (direktiv 2006/66/EF) er det tilladt, at markedsføre bærbare batterier og akkumulatører, der indeholder mere end 0,002 vægtprocent cadmium til anvendelse i batteridrevet håndværktøj. Kommissionen foreslår at ophæve undtagelsen per 1. januar 2016, således at det herefter bliver forbudt at anvende cadmium i disse batterier og akkumulatører.

Forslaget tilpasser desuden batteridirektivet til Lissabon Traktaten, hvorved Kommissionen bemyndiges til at ændre direktivet ved delegerede retsakter og ved gennemførelsesretsakter.

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, og der vil heller ikke være økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget påvirker beskyttelsesniveauet positivt i Danmark.

1. Status

Kommissionen sendte den 23. marts 2012 ovennævnte forslag til Rådet. Den 31. juli 2012 oversendte Kommissionen et korrigerende forslag, hvorefter forslaget nu har dobbelt hjemmel, idet forslaget har hjemmel i såvel TEUF artikel 192, stk. 1 og artikel 114, stk. 1, og skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Formandskabet har sat sagen på Miljørådsmødet den 25. oktober 2012 med henblik på mulig opnåelse af enighed om en generel indstilling. Folketingets Europaudvalg er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat den 8. maj 2012.

2. Formål og indhold

Det eksisterende direktiv indeholder forbud mod markedsføring af bærbare batterier og akkumulatører, der indeholder mere end 0,002 vægtprocent cadmium. Direktivet har tre undtagelser til dette forbud, nemlig batterier i nød- og alarmsystemer, medicinsk udstyr og håndværktøj.

Ifølge artikel 4, stk. 4 i batteridirektivet skal Kommissionen på baggrund af teknisk og videnskabelig dokumentation tage undtagelsen op til revision, hvis der er alternative batterityper til batteridrevet håndværktøj.

Der er ikke en tilsvarende forpligtelse for Kommissionen til at tage undtagelserne om nød- og alarmsystemer og medicinsk udstyr op til revision. Om Kommissionen alligevel har planer om at

revidere disse undtagelser, vides ikke.

Brugen af cadmium bør begrænses mest muligt, fordi det er et giftigt tungmetal. Cadmium optages let af planter og havner via fødekæderne i menneskets nyrer og lever og kan i den forbindelse medføre alvorlige helbredsmæssige konsekvenser. Kommissionen foreslår at ophæve undtagelsen af batterier i håndværktøj per 1. januar 2016.

Herudover bemyndiger forslaget Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som en konsekvens af Lissabon Traktatens vedtagelse.

Kommissionen foreslår, at artikel 10(4) i batteridirektivet om indsamlingsmål for bærbare batterier og akkumulatører fremover skal ændres ved gennemførelsesretsakter. Kommissionen skal også etablere en fælles metode til at opgøre det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatører gennem gennemførelsesretsakter. Gennemførelsesretsakter skal desuden bruges til at fastlægge formatet på de rapporter, der skal udarbejdes i henhold til artikel 22 i batteridirektivet.

Forslaget bemyndiger Kommissionen til at vedtage ændringer eller tilføjelser til batteridirektivets art. 12(6) om behandlingskrav og målsætninger for genanvendelse af alle typer batterier og akkumulatører gennem delegerede retsakter.

Delegerede retsakter skal også bruges ved supplerende af kriterierne i artikel 15 om krav til behandling af batterier og akkumulatører ved udenlandske behandlingsanlæg; ved fastlæggelse af kravene i art. 17 for registrering af ”producenter og importører” for producentansvar; ved fastlæggelse af supplerende krav til at det tydeligt skal kunne ses på alle genopladelige bærbare og startbatterier- og akkumulatører, hvad deres kapacitet er i henhold til art. 21(2) og ved vedtagelse af undtagelser fra mærkningskravene i henhold til art. 21(7).

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Det forventes, at rapporteurens udkast til rapport vil være klar i oktober, med henblik på afstemning i miljøkomitéen (ENVI) i januar 2013.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen har ikke foretaget en nærhedsvurdering. Da formålet med forslaget er at begrænse en undtagelse i allerede gældende fællesskabsregulering, finder regeringen, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatører med cadmium, og den undtagelse der foreslås ophævet, er gennemført i bekendtgørelse nr. 943 af 23.9.2008 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatører med hjemmel i kemikalieloven. Hvis forslaget vedtages, skal der ske en ændring af denne bekendtgørelse. Der er hjemmel i kemikalieloven til, at ministeren kan foretage den nødvendige ændring.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Statsfinansielle konsekvenser.

I 1996 indførte Danmark en afgift for markedsføring af nikkell-cadmium-batterier (NiCd batterier), som incitament for at nedbringe forbruget af NiCd batterier. De seneste år er salget og forbruget af

disse batterier markant reduceret i Danmark. Det vurderes, at anvendelsen af NiCd batterier vil fortsætte med at falde, eftersom der er egnede substitutter, som kan købes på markedet, og som allerede bruges i vidt omfang til batterier i batteridrevet håndværktøj. Derfor vil forbuddet kun fremskynde den naturlige tendens for udfasning af NiCd batterier.

Samfundsøkonomiske konsekvenser.

Der er faldende anvendelse af nikkel-cadmium batterier, både i Danmark og i EU, og der anvendes i stedet mere miljøvenlige alternativer. Uanset, at der ses en tendens til udfasning af nikkel-cadmiumbatterierne, er det Kommissions vurdering, at en ophævelse af undtagelsen fra 2016, vil medføre ca. 34 % mindre omkostninger for producenter af batteridrevet håndværktøj, sammenlignet med, hvis undtagelsen ophæves øjeblikkeligt, dvs i 2013.

Forskellen i omkostningsniveauet i Danmark - alt efter om cadmium forbydes fra 2013 eller 2016 - formodes at være mindre markant på grund af det allerede meget lave salg af nikkel-cadmiumbatterier i Danmark.

Erhvervsadministrative konsekvenser.

Kommissionen vurderer, at forslaget ikke vil have nævneværdige erhvervsadministrative konsekvenser.

Beskyttelsesniveau:

Forslaget har en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet – i Danmark, og i resten af Europa.

6. Høring

Forslaget blev sendt ud i høring den 13. april 2012 til 98 interessenter med svarfrist senest 3. maj 2012. Der var indkommet høringssvar fra følgende høringsspartner: AdvokatSamfundet, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet, Installatørernes Organisation (TEKNIQ), 3F, Det Økologiske Råd og Danmarks Naturfredningsforening, hvoraf 14 ingen bemærkninger havde.

Dansk Erhverv, Forbrugerrådet, TEKNIQ, Danmarks Naturfredningsforening og Det Økologiske Råd var generelt positive overfor forslaget.

Danmarks Naturfredningsforening, Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet fremhævede de miljø- og sundhedsrisici, der er forbundet med brugen af cadmium, idet man opfordrede til, at ophævelse af udtagelsen bør træde i kraft ved udgangen af 2012, eller snarest mulig derefter.

Sagen blev behandlet på Specialudvalget for Miljø den 23. maj 2012.

Det Økologiske Råd spurgte, om der havde været overvejelser omkring sænkning af grænsen på 0,02 % tilladt cadmium i batterierne, idet tiden kunne være løbet fra den og den reelt tillader en ikke ubetydelig mængde cadmium i batterierne (20 gram pr. tons).

Forbrugerrådet bemærkede, at batteriforslaget var et godt eksempel på nødvendigheden af at tage diskussionen om sound science – her er der viden om cadmiums farlighed, men alligevel foreslås ophævelsen af undtagelsen udskudt i længere tid.

Sagen blev behandlet på Specialudvalget for Miljø den 26. september 2012.

Dansk Naturfredningsforening spurgte, om Danmark har en smertegrænse for datoen for undtagelsens ophævelse – og om man havde kendskab til Europa Parlamentets position på forslaget.

7. Forhandlingsituationen

Kommissionen præsenterede forslaget den 29. marts 2012 på et møde i Rådets arbejdsgruppe for Miljø. Samlet set blev forslaget modtaget positivt af medlemslandene. Desuden har sagen været behandlet i arbejdsgruppen for miljø, senest den 27. juli 2012, hvor der generelt var støtte til udfasningen af cadmium, men en vis modstand mod at det skal ske allerede fra 2016. Desuden var der bred modstand mod visse af delegationsbeføjelserne til Kommissionen.

Kommissionens nye forslag/korrigerendium, hvorved TEUF art 114 (indre marked) tilføjes som hjemmelsgrundlag, fandt kun begrænset støtte.

Det cypriotiske formandskab har udsendt et kompromisforslag, hvor den dobbelte hjemmel er slettet igen; forbuddet mod cadmium i batterier til håndholdt værktøj træder i kraft 1. januar 2018; de lagre af batterier, der er lovlige pr. 31. december 2017, må sælges til de er tømte og der er kun et sted, hvor der kan bruges delegerede retsakter – nemlig i forbindelse med at Kommissionen kan give undtagelser fra mærkningskravene af batterierne.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkommen. Regeringen er enig i behovet for at begrænse anvendelsen og spredningen til miljøet af cadmium mest muligt, hvilket Danmark også arbejdede for, da det oprindelige batteridirektiv blev forhandlet. Der er en naturlig tendens til, at nikkel-cadmium batterier i håndholdt værktøj udfases, og regeringen hilser det velkommen, at forslaget understøtter og fremmer den proces.

Regeringen har gennemgået Kommissions forslag til delegerede retsakter og gennemførselsretsakter med henblik på at vurdere, om regeringen kan tilslutte sig anvendelse af henholdsvis delegerede retsakter og gennemførselsretsakter i hvert enkelt tilfælde.

Regeringens holdning er, at Kommissionen ikke bør kunne ændre behandlingskrav og målsætninger for genanvendelse ved delegerede retsakter. Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens øvrige forslag til henholdsvis delegerede retsakter og gennemførselsretsakter.

Endelig har Kommissionens forslået, at forslaget skal have dobbelthjemmel i artikel 114 stk. 1 (indre marked) samt art. 192 stk. 1 (miljø). Det er regeringens holdning, at forslaget alene bør have én hjemmel. Forslaget bør have hjemmel i art. 192, stk. 1 i miljø, som er den centrale bestemmelse for forslaget, idet det handler om at begrænse anvendelsen af et miljø- og sundhedsfarligt stof, samt om behandlingskrav, herunder målsætninger for genanvendelse af batterier.

I forhold til formandskabets kompromisforslag kan regeringen støtte det. Regeringen lægger vægt på, at undtagelsen ophæves hurtigst muligt, men på baggrund af forhandlingsituationen er det nødvendigt at være fleksibel for så vidt angår ikrafttrædelsestidspunktet for undtagelsens ophævelse, da det vigtigste er, at den ophæves. Samme fleksibilitet er nødvendig i forhold til bestemmelsen om tidsbegrænset salg af eventuelle lagre, som en række lande finder nødvendig for at kunne acceptere en relativt kort frist for undtagelsens ophævelse.

Langt de fleste lande ønsker, at forslaget vedtages ved en førstebehandlingsenighed med Europa Parlamentet, og har bedt formandskabet om aktivt at undersøge mulighederne herfor med Europa Parlamentet. Landene er generelt skeptiske for, at sagen skal behandles på rådsmødet den 25. oktober med henblik på at nå til enighed om en generel indstilling.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 8. maj 2012.

Regeringen fik støtte til sit forhandlingsoplæg til forslaget på samrådet i Folketingets Europaudvalg den 1. juni 2012.

PUNKT 3

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophugning af skibe KOM(2012)118 og forslag til Rådets afgørelse om et krav til medlemsstaterne om i den Europæiske Unions interesse at ratificere eller tiltræde Hong Kong konventionen om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe af 2009 (KOM (2012)120)

- Politisk debat

Revideret notat.

Resume

Forslaget udgør EU's implementering af Hong Kong konventionen om sikker og forsvarlig ophugning af skibe, vedtaget 15. maj 2009 af den Internationale Maritime Organisation (IMO). Forslaget har til formål at begrænse brug af farlige stoffer ved konstruktionen af skibe og at sikre en sikker og miljømæssig forsvarlig ophugning af skibe. Forslaget omfatter ikke-statsejede kommercielle skibe over 500 bruttotons, der sejler under en EU medlemsstats flag. Forslaget bygger på en livscyklus-tilgang, og regulerer alle faser af et skibs liv: design, konstruktion, drift og vedligeholdelse, forberedelse af skibe m.h.p. ophugning samt krav til ophugningsfaciliteter og efterfølgende behandling af affald opstået i forbindelse med ophugningen. De økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser af forslaget forventes at beløbe sig til omkring ca. 75 mio. kr. i alt for en 20-årig periode efter ikrafttrædelse. De statslige økonomiske og administrative konsekvenser forventes at være begrænsede. Da det forventes, at de danske ophugnings faciliteter lever op til forordningens krav, vil forslaget have en neutral påvirkning af det miljømæssige beskyttelsesniveau i Danmark. Globalt set forventes forslaget at kunne bidrage til en forbedring af miljø og arbejdsmiljøet i ophugningsnationer udenfor EU. Forslaget ledsages af et forslag til Rådets afgørelse om et krav til medlemsstaterne om at ratificere eller tiltræde Hong Kong konventionen når EU's implementering af konventionen er tilendebragt. (KOM (2012)120).

1. Status

Kommissionen sendte den 23. marts 2012 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Folketingets Europa Udvalg fik oversendt et grund- og nærhedsnotat om forslaget den. 25. april. 2012 og et revideret grund- og nærhedsnotat den 25. maj 2012.

Under det danske formandskab er sagen blevet behandlet på 4 møder i Rådets miljøarbejdsgruppe. Det Cypriotiske formandskab planlægger at afholde 2 møder og de har sat sagen på dagsorden for miljørådsmødet den 25. oktober til en orienterende debat.

Der er ikke endnu oplysninger om Europa Parlamentets behandling af forslaget.

2. Formål og indhold

Forslaget til forordning udgør EU's implementering af Hong Kong konventionen om sikker og forsvarlig ophugning af skibe, vedtaget 15. maj 2009 af den Internationale Maritime Organisation (IMO).

Eksport af skibe som affald til ophugning er i dag omfattet af såvel Basel konventionen om kontrol med grænseoverskridende transporter af affald og EU's tilsvarende regulering, forordning 1013/2006 om overførsler af affald. Da det har vist sig, at disse reguleringer kun meget vanskeligt kan håndhæves i forhold til skibe som affald, konkluderede parterne til Basel konvention og EU's miljøministre i h.h.v. 2004 og 2005, at en ny international sær-regulering, som tager højde for de særlige forhold, der gør sig gældende indenfor skibsfarten, skulle udarbejdes i regi af IMO.

Da EU ikke kan blive part i Hong Kong konventionen, da den er forbeholdt stater, der er medlem af IMO, er forslaget ledsaget af et forslag til Rådets afgørelse om et krav til medlemsstaterne om i den Europæiske Unions interesse at ratificere eller tiltræde Hong Kong konventionen om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe af 2009 når EU's implementering af konventionen er tilendebragt (KOM (2012)120).

Forslaget har til formål at begrænse brug af specifikke farlige stoffer ved konstruktionen af skibe og at sikre en sikker og miljømæssig forsvarlig ophugning af skibe.

Forslaget omfatter ikke-statsejede kommercielle skibe over 500 bruttotons, der sejler under en EU medlemsstats flag.

Forslaget bygger på en livscyklus-tilgang, og regulerer således alle faser af et skibs liv: design, konstruktion, drift og vedligeholdelse, forberedelse af skibe m.h.p. ophugning samt krav til ophugningsfaciliteter og efterfølgende behandling af affald opstået i forbindelse med ophugningen.

De mest centrale elementer i forslaget er følgende:

1. At nymontering af materialer, der indeholder specifikke farlige materialer som PCB, ozonlagnedbrydende stoffer, HCB og asbest forbydes og at medlemsstaterne forbyder eller begrænser monteringen eller brugen af disse materialer på skibe, der sejler deres flag eller ligger i havn, på værft eller i offshore-terminal indenfor deres område.
2. At alle skibe skal oprette en fortegnelse over de farlige materialer, der findes om bord, i hvilke mængder og hvor. Den skal løbende opdateres og den skal omfatte alle materialer om bord – dvs. dem der findes i konstruktion og udstyr. De materialer der opstår ved drift og dem der findes i lasten skal omfattes af fortegnelsen, når skibet sendes til ophugning. Fortegnelsen skal etableres for alle skibe senest 5 år efter forordningens ikrafttræden. Hertil kommer, at kravet om fortegnelse også indtræder ved ophugning samt ved anmodning om overgang til EU-flag, og altså evt. før 5 års-fristen. Fortegnelsen indgår i den plan, der skal udarbejdes forud for ophugningen af skibet.
3. At skibe, der sejler under en EU medlemsstats flag kun kan ophugges på anlæg, der opfylder en række specifikke miljø-, sikkerheds- og sundhedsmæssige kriterier og som er optaget på den såkaldte "europæiske liste". Listen offentliggøres 36 måneder efter forordningens ikrafttræden, der er 1 år efter offentliggørelse. Indtil listen er udarbejdet, skal medlemsstaterne konkret vurdere og påse, at ophugning kun foregår på anlæg, der overholder de opregnede kriterier.
4. Den "europæiske liste" er udarbejdet på baggrund af miljø-, sikkerheds- og sundhedsmæssige kriterier opstillet i Hong Kong konventionen samt supplerende EU kriterier (krav om adgang for nødhjælpsudstyr, forhindring af udslip af farlige materialer til miljøet og kontrol med lækage - navnlig i tidevandsområder, krav om uigennemtrængelige gulve og effektive afløbssystemer samt krav om miljømæssig forsvarlig og sikker behandling af affald frembragt ved ophugningen).

5. At der forud for ophugning udarbejdes en ophugningsplan, der bl.a. skal redegøre for, hvorledes de farlige stoffer ombord, jf. optegnelsen, skal håndteres ved ophugning. Ophugningsplanen udarbejdes i et samarbejde mellem ophugningsfaciliteten og skibsejeren.
6. At ophugningsplanen skal godkendes af ophugningsstaten forud for ophugning.
7. Forud for ophugning, skal der udstedes et ophugningscertifikat, der skal bidrage til at sikre, at ophugningen kun sker på anlæg, som er optaget på den ”europæiske liste”.
8. At ophugningscertifikatet udstedes af flagstaten forud for ophugning.
9. At der gennemføres en række certificerede syn til verificering af dels at fortegnelse over farlige stoffer lever op til kravene i forordningen (overensstemmelsescertifikat) og dels af at fortegnelsen og ophugningsplanen lever op til kravene i forordningen og herunder, at det anlæg, hvor skibet skal ophugges er på den europæiske liste over anlæg, der er godkendt til ophugning (ophugningscertifikat).
10. At overholdelse af de centrale krav i forordningen skal fremgå af en kontrakt mellem skibsejeren og skibsophugningsanlægget. (Kravene vedrører fortegnelse over farlige stoffer, pligt til kun at anvende anlæg, der optræder på ”den europæiske liste”, tilbage-tagning af skib, udarbejdelse af ophugningsplan, meddelelse om start- og sluttidspunkt for ophugningen og sikring af ”down-stream” affaldsbehandling).
11. At sanktioner overfor skibsrederen såfremt et skib er sendt til ophugning på et anlæg, der ikke er optaget på den ”europæiske liste”, skal svare til den pris, som skibsrederen har modtaget for det pågældende skib.
12. At såfremt et skib sælges og inden for seks måneder efter salg sendes til ophugning på et skibsophugningsanlæg, der ikke er optaget på ”den europæiske liste”, skal de anvendte sanktioner pålægges den sidste og næstsidste ejer af skibet, hvis skibet stadig sejler under en EU-medlemsstats flag eller kun pålægges den næstsidste ejer af skibet, hvis skibet ikke længere sejler under en EU-medlemsstats flag - den såkaldte ”cash-buyer¹-regel”.
13. At fysiske eller juridiske personer, der er berørt af eller har interesse i overtrædelser af forordningen eller rettighedskrænkelser, herunder miljø NGO’er har ret til at kræve, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger efter forordningen.

Vedtagelser af forslaget betyder at skibe, der *er* omfattet af forordningen undtages fra anvendelsesområdet for forordning 1013/2006 om overførsel af affald og at skibe, der *ikke* er omfattet af forslaget, fortsat er omfattet af anvendelsesområdet for forordning 1013/2006 om overførsel af affald.

Kommissionen tillægges en række delegationsbeføjelser. Bl.a. vedrørende yderligere opdatering af listen over farlige materialer i fortegnelsen, der er udlagt til delegerede retsakter og vedrørende etablering og opdatering af den ”europæiske liste”, der er udlagt til udvalgsprocedure.

Der er samlet set tale om et forslag, der lægger op til en konventions-nær implementering. Kun vedrørende følgende fire forhold foreslås en egentlig skarpere regulering fra Kommissionens side:

- 1) kravet om, at EU- flagede skibe kun må ophugges på anlæg, der optræder på den såkaldte ”europæiske liste” og som opfylder en række specifikke miljø-, sikkerheds- og sundhedsmæssige kriterier, der går videre end de kriterier, der er etableret i konventionen,
- 2) kravet om, at overholdelse af de centrale krav i forordningen skal fremgå af en kontrakt mellem skibsejeren og skibsophugningsanlægget,

¹ En ”cash.-buyer” er en mægler, der ofte overtager/køber skibet forud for ophugning med henblik på netop at udføre arbejdet med at organisere ophugning.

- 4) kravet om at skibsejeren – såfremt muligt - skal tage sit skib tilbage såfremt fortegnelsen over farlige materialer ikke svarer til den faktiske forekomst af farlige materialer samt
- 5) sanktionsbestemmelserne, herunder ”cash-buyer-reglen”.

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har ikke påbegyndt sin behandling af forslaget.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionens nærhedsvurdering

Kommissionen anfører, at nærhedsprincippet finder anvendelse og henviser til:

- at skibsophugning allerede er omfattet af europæisk lovgivning, nemlig forordning 1013/2006 om overførsel af affald
- at individuel indsats fra medlemsstaternes side ikke er tilstrækkelig, da ikke alle medlemsstater betragter ratificeringen af Hongkongkonventionen som en prioritet
- at der er en klar risiko for uensartet gennemførelse i medlemsstaterne, der vil medføre udflugning og ulige konkurrence
- at fælles liste vil hindre dobbeltarbejde mellem medlemsstaterne og lette deres håndhævelse
- at fælles gennemførelse af Hong Kong konventionen vil fremme ratifikationen af konventionen
- at en tidlig implementering fra EU's side vil påvirke tredjelandes implementering og ratifikation langt mere end en indsats fra enkelte medlemsstaters side.

Regeringens nærhedsvurdering

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurderinger og finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Forordninger er umiddelbart bindende og skal derfor ikke omsættes til dansk ret. For så vidt angår de mere proceduremæssige og administrative aspekter af den foreslåede forordning, vil disse formentlig kræve mindre justeringer af de supplerende administrative bestemmelser i den eksisterende bekendtgørelse om import og eksport af affald samt i affaldsbekendtgørelsen. For så vidt angår kravene til ophugningsfaciliteterne vil der formentlig også kræves mindre ændringer af miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelsen om listevirksomheder. For så vidt angår reguleringen vedrørende syn af skibe og udstedelse af certifikater herfor – både ved nybygning og drift – vil der skulle udarbejdes en bekendtgørelse, der giver Erhvervs- og Vækstsministeriet kompetence til at delegere denne opgave til de af EU anerkendte organisationer (klassifikationselskaberne).

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Til grundlag for vurderingen af den økonomiske og erhvervsadministrative konsekvens og den økonomiske og administrative konsekvens for staten, er der anvendt en rapport, som Miljøstyrelsen fik udarbejdet ved forhandlingerne af Hong Kong konventionen fra 2009.

Rapporten gør op, at der vil være lidt over 400 skibe på over 500 brutto tonnage (BT) som sejler under dansk flag og som dermed vil være omfattet af forordningen. Det bliver samtidig gjort op, at der i Danmark er 3 potentielle ophugningsfaciliteter. Det er dog begrænset, hvor mange skibe på over 500 BT, som vil blive hugget op på de danske ophugningsfaciliteter.

1) Omkostninger for danske skibsredere:

Drift af skibe:

a) Fortegnelse over farlige materialer i konstruktion og udstyr (del I)

Det er vurderet, at fortegnelsen over farlige materialer vil koste en meromkostning på omkring 13.500 kr. for et nybygget skib under dansk flag i forhold til, hvis der skulle udarbejdes et såkaldt "Green Passport", som nogle købere frivilligt får udarbejdet i dag, da oplysninger i større eller mindre grad allerede indgår heri. De oplysninger, der skal indgå i fortegnelsen over farlige materialer, er let-tilgængelige oplysninger fra f.eks. sikkerhedsdatablade på de anvendte materialer.

For eksisterende skibe vurderes indhentningen af oplysningerne til fortegnelse at ville tage mellem 10 og 25 arbejdsdage og at det dertil vil koste fra 50.000 kr. og op mod 150.000 kr. i analyseomkostninger afhængig af valg af konsulent. Springet i antallet af dage til kortlægning af skibet afgøres af, om det er tale om et såkaldt "hoved-skib" (dvs. et skib, der bygges første gang som prototype) eller et "søster-skib" (identisk med prototype).

b) Syn og certificering af skibe – overensstemmelsescertifikat

Det vurderes, at det for nye skibe koster ca. 40.000 kr. at få synet og certificeret et "hoved-skib" og ca. 4.000 kr. for et "søster-skib". For eksisterende skibe vurderes det at koste ca. 25.000 kr. for "hoved-skibet" og 18.750 kr. for et "søster-skib". Skibe vil skulle re-certificeres efter 5 år og det vurderes at vil koste ca. 12.500 kr. per skib.

Den samlede konklusion for så vidt angår driften af skibene er, at forslaget vurderes at koste de danske skibsredere ca. 41,9 mio. kr. i alt for en 20-årig periode efter ikrafttrædelse.

Forberedelse af skibe til ophugning:

a) Fortegnelse over farlige materialer om bord på skibet, herunder affald samt lasten (del II og del III)

Det vurderes, at opdateringen af fortegnelsen over farlige materialer i konstruktion og udstyr (del I), der skal tilvejebringes forud for skibets ophugning koster 1 arbejdsdag per skib. Udarbejdelse af fortegnelse over farlige stoffer om bord på skibet og i lasten (del II og del III) vurderes at ville koste omkring 45 arbejdsdage per skib og hertil ca. 100.000 kr. til analyser. Det forventes, at der vil være meget få skibe under dansk flag, som går ud af drift og til ophugning indenfor den 20-årige periode analysen vedrører.

b) Syn og certificering af skibe i forbindelse med ophugning - ophugningscertifikat

Det vurderes, at det koster 25.000 kr. at få synet og certificeret et skib.

Orientering om ophugning:

Det vurderes, at skibsrederens orientering til myndighederne om, at et skib skal ophugges og er blevet ophugget kan opgøres til ca. 0,5 timer per skib

Den samlede konklusion for så vidt angår forberedelse af skibe til ophugning er, at forslaget vurderes at koste de danske skibsredere ca. 32,8 mio kr. i alt for en 20-årig periode efter ikrafttrædelse.

2) Omkostninger for ophugningsfaciliteter:

Krav til faciliteterne:

Det vurderes, at udarbejdelse af den dokumentation som forslaget lægger op til for så vidt angår

krav til ophugningsfaciliteter beløber sig til 3 arbejdsdage per facilitet.

Ophugningsplan:

Det vurderes, at udarbejdelse af ophugningsplanen tager 15 arbejdsdage for første plan per skib og 0,5 manddage per modifikation, der er foretaget på skibet efter konstruktionen.

Orientering om ophugning:

Det vurderes, at ophugningsfacilitetens orientering til skibsrederen om den overståede ophugning løber op i ca. 2 timer for det første skib og dernæst 0,5 timer per skib.

Den samlede konklusion for så vidt angår ophugningsfaciliteterne er, at forslaget vurderes at koste de danske ophugningsfaciliteter ca. 750.000 kr. i alt for en 20-årig periode efter ikrafttrædelse.

De samlede økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser af forslaget forventes at beløbe sig til omkring ca. 75 mio. kr. i alt for en 20-årig periode efter ikrafttrædelse.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for staten:

Det vurderes, at forslaget vil have meget begrænsede statsfinancielle konsekvenser. Den danske stats forventes at skulle bruge 0,5 mandår per år på havnestatskontrol af skibe under fremmede flag. Kontrollen vil være et led i den kontrol, som Søfartsstyrelsen allerede i dag udfører. Ved kontrollen af danske passagerskibe og auditering af klassifikationsselskaber vurderes det, at den danske stat skal bruge 0,5 mandår per år. Kontrollen af ophugningsplanerne vurderes til at være 0,5 timer per plan.

Samlet set vurderes det, at forslaget vil koste den danske stat lidt over et årsværk pr år, der skal afholdes indenfor ressortministeriets egen ramme.

Indtil den europæiske liste over godkendte ophugningsfaciliteter er udarbejdet, kan medlemsstaterne konkret autorisere, at ophugning kun foregår på anlæg, der overholder de opregnede kriterier. Denne autorisation vil være baseret på oplysninger og en redegørelse afholdt og leveret af skibsrederen og/eller ophugningsfaciliteten. Det skønnes, at en konsulent vil skulle bruge 1-2 uger på at lave redegørelsen af ophugningsfaciliteten. Det vil være skibsreder eller ophugningsfaciliteten, der afholder denne omkostning. Ressortministeriet skulle vurdere redegørelsen og herefter evt. udstede en autorisation på baggrund heraf. En sådan vurdering skønnes til at tage en uge. Det er erfaringen, at der vil kunne blive tale om ophugning af 0-2 skibe om året. Der vil dog være økonomisk og administrativt incitament for skibsrederne til at vente med at ophugge skibene til efter den europæiske liste er udarbejdet.

Statens omkostning til at vurdere skibsrederens redegørelse af ophugningsfaciliteten skønnes at kunne løbe op i 0-2 uger om året og vil skulle afholdes indenfor ressortministeriets egen ramme.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne og regionerne:

Forslaget vil ikke umiddelbart medføre omkostninger for kommunerne eller regionerne.

Miljømæssige beskyttelsesniveau

Det er den umiddelbare vurdering, at forslaget vil have en neutral påvirkning af det miljømæssige beskyttelsesniveau i Danmark. Dette skyldes dels, at det forventes, at de danske ophugningsfaciliteter allerede i dag i høj grad lever op til kravene i forslaget. Dette er dog ikke

blevet endeligt verificeret.

Globalt set vil forslaget bidrage til en forbedring af miljøet i form af sparet udledning af farlige materialer i visse ophugningsnationer udenfor EU. Også arbejdsmiljøet i ophugningsnationerne vil blive positivt påvirket.

6. Høring

Almindelig høring

Forslaget har den 27. marts været sendt i høring til Transportministeriet, Søfartsstyrelsen, Forsvarsministeriet, alle kommuner, KL, Danske Maritime (værfterne), Danmarks Rederiforening (skibejerne), Greenpeace, Verdensnaturfonden, Danmarks Naturfredningsforening og 3F.

Der er indkommet høringssvar fra Danmarks Rederiforening. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Randers Kommune, 3F, Forsvarsministeriet (Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste) har meddelt, at de ikke har haft bemærkninger til forslaget.

Danmarks Rederiforening har kommenteret, at det er uklart, når forslaget både kræver, at der skal etableres fortegnelse over farlige materialer for alle skibe senest 5 år efter forordningens ikrafttræden og samtidigt, at der skal etableres en fortegnelse når forordningen træder i kraft for alle nye skibe og for skibe, der går til ophugning. De stiller endvidere spørgsmålstegn ved mulighederne for at gennemføre inspektion på anlæg beliggende i tredje lande, selvom det er gjort til en forudsætning for optagelse på ”den europæiske liste” og mener, at disse tredje-landes egen verifikation må respekteres. Foreningen vurderer, at ”cash-buyer-reglen” vil have begrænset reel effekt, da ophugningen blot vil foregå efter udløbet af 6-måneders fristen og skibe i øvrigt hyppigt skifter ejer. I stedet foreslår de, at der etableres en forpligtelse til, at skibe ved salg skal indeholde en fortegnelse over farlige materialer. Endelig spørger Rederiforeningen til, om adgangen til at kræve, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger efter forordningen betyder, at skibsejere kan blive erstatningsansvarlige i forhold til krav fra NGO'er.

Grønland og Færøerne

Forslaget er sendt i høring hos Grønlandske Selvstyre og Færøernes Hjemmestyre, der ikke har haft bemærkninger.

Miljøspecialudvalgshøring

Forslaget har den 9. maj 2012 været sendt i skriftlig høring i miljøspecialudvalget med frist til den 11. maj 2012 kl. 12. Der er indkommet høringssvar fra Danmarks Rederiforening, Danske Maritime og LO. Bemærkningerne er gengivet nedenfor.

Danmarks Rederiforening oplyser indledningsvist, at der i dag er 469 skibe under dansk flag og at gennemsnitsalderen er 8,2 år. Desuden anfører de, at omkostningerne for udarbejdelse af fortegnelse over farlige materialer ved nybygning er højere end de estimerede 13.500 kr. Der henvises til, at det virker som om, at der er mangel på procedurer og systemer til at opfange disse data, ligesom de forventer, at det koster ekstra at teste nogle af komponenternes renhed, særligt i forhold til asbest, som er et kendt problem. De vurderer også, at omkostningsniveauet i forhold til eksisterende skibe er højere end det estimerede 50.000 kr. og vurderer niveauet til at være i området af 20.000 euro – dvs. 150.000 kr.

For så vidt angår den danske holdning om at salg – ligesom overgang til EU-flag - skal udløse krav om udarbejdelse af fortegnelse over farlige stoffer, anfører Rederiforeningen, at det vil være ulogisk, såfremt et 5 år gammelt skib sælges og skifter flag til ikke EU flag, at der i dette tilfælde skulle udarbejdes en liste såfremt Liberia ikke er part til Hong Kong konventionen.

Danske Maritime anfører generelt, at IMO konventioner bør gennemføres ens på globalt plan, men støtter, at Hong Kong konventionen implementeres i EU. De støtter, at implementeringen foretages miljømæssigt ambitiøst, men finder at en ambition om en implementering, der er ”så miljømæssigt ambitiøst som muligt”, kan risikere at føre til et lavere beskyttelsesniveau. Danske Maritime henviser til, at forslaget vil kunne medføre, at skibsrederne venter med at ophugge skibene indtil den europæiske liste er udarbejdet, hvilket kan føre til, at færre skibe ophugges. Disse skibe vil typisk udgøre en sikkerhedsmæssig og miljømæssig risiko der er større end den for nyere skibe.

Danske Maritime er enig i, at ”cash-buyer-reglen” som foreslået vil have begrænset reel effekt.

Danske Maritime er glade for, at der lægges op til en forøget havnestatskontrol, men mener at der må afsættes ressourcer hertil, hvis ikke andre elementer i havnestatskontrollen skal lide under dette nye krav. Det henvises til, at Danmark selv har en flåde af høj kvalitet, men at de danske farvande gennemsejles af skibe på langt lavere niveau, og der bør derfor ikke slækkes på den havnestatskontrol, der udføres i Danmark.

Endelig bemærker Danske Maritime, at vendingen i notatet ”Det er dog begrænset, hvor mange skibe på over 500 BT, som vil blive hugget op på de danske værfter” giver det – fejlagtige – indtryk, at skibe ophugges på værfter, hvorfor de opfordrer til, at udtrykket ”ophugningsfaciliteter” anvendes i stedet for.

LO bemærker, at det bør præciseres eksplicit (f.eks. i præambeltekst), at forordningen ikke berører anvendelsen af EU arbejds miljølovgivning negativt. LO undrer sig over, at forslaget ikke omfatter statsejede kommercielle skibe over 500 brutto tons og foreslår en lavere grænse f.eks. 400 tons. Desuden anføres det, at skibene er lige miljøfarlige uanset om de er statsejede og kommercielle eller ej.

Sagen har været forelagt Miljøspecialudvalget 26. september 2012.10.01

I forhold til, at en europæisk liste vil blive mødt med argumenter om konkurrenceforvridning og udflagning, foreslår det Økologiske Råd, at det overvejes at stille krav via de offentlige indkøb til transportørerne om at benytte den europæiske liste, således at staten kun ville kunne entrere med rederier, der benytter den europæiske liste.

Rederiforeningen ønsker en én til én implementering af Hong Kong Konventionen og er skeptiske i forhold til etableringen af en europæisk liste, da de ikke tror på, at Kommissionen vil kunne komme ud og inspicere ophugningsfaciliteterne.

Danske Maritime finder, at skibsfarten skal reguleres globalt og støtter op om Hong Kong Konventionen og dens gennemførelse i EU. Danske Maritime finder, at en europæisk liste kan skabe problemer i forhold til omgåelse af reglerne, og at "Cash-buyer-reglen" kan have begrænset effekt.

7. Forhandlingssituationen

Der er under det danske formandskab afholdt 5 møder om forslaget til forordningen om ophugning af skibe, hvor der blev udarbejdet et revideret forslag af forordningen. Forslaget har ført Kommissionens forslag lidt tættere på en konventionsnær implementering af Hong Kong Konventionen i EU. Det cypriotiske formandskab forhandler videre på baggrund af det danske kompromisforslag.

Det cypriotiske formandskab arbejder på baggrund af tilkendegivelserne i Rådet på en mere konventionsnær implementering af Hong Kong Konventionen end i Kommissionens forslag.

En mindre gruppe af medlemslande støtter ønsket om et mere ambitiøst forslag end en ren Hong Kong implementering, mens en anden mindre gruppe af medlemslande ikke ønsker at gå videre end Hong Kong Konventionen, og at forslaget først træder i kraft ved konventionens ikrafttrædelse

Alle medlemslandene vurderes at støtte etableringen af en ”europæisk liste” – dvs. en positiv-liste over navngivne skibsophugningsanlæg, der kan benytte af skibe, der sejler under en EU medlemsstats flag.

En majoritet af lande er imod kvalificering af håndhævelsesbestemmelserne og etableringen af en såkaldt ”cash-buyer-regel”.

Der forventes politisk debat på miljørådsmødet i oktober om sagen. Forslaget forventes videreført til det irske formandskab, der vil forsøge at færdiggøre det.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment. Regeringen er enig i, at der er et behov for særlig regulering af ophugning af skibe og i, at implementering af Hong Kong konventionen om ophugning af skibe foretages på EU niveau.

Regeringen støtter også, at implementeringen foretages så der opnås størst muligt miljøeffekt på globalt plan og processen med ratifikation og ikrafttræden af konventionen globalt fremmes mest muligt.

Regeringen foretrækker, at EU-flagede skibe - i overensstemmelse med reglerne i transportforordningen/Basel konventionen – ophugges på faciliteter inden for OECD landene, men erkender også, at det p.g.a. den almindelige globale økonomiske udvikling er fordelagtigt at ophugge skibe i Asien, og at markedet derfor er flyttet fra Europa til Asien for 10-25 år siden.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om, at der for EU-flagede skibe etableres et system, der muliggør ophugning på faciliteter uden for OECD-landene, som lever op til skrappe krav til beskyttelse af miljø- og sundhed.

I forlængelse heraf støtter Regeringen også Rådets afgørelse om ratifikation af Hong Kong konventionen, når EU's implementering af konventionen er tilendebragt.

I forhold til en livs-cyklus tilgang er det vigtigt så tidligt og så fyldestgørende som muligt, at få identificeret og udfaset de farlige materialer, der findes om bord på et skib. I EU er det forbudt at

installere nye installationer indeholdende PFOS, asbest, PCB og ozonlagnedbrydende stoffer. Regeringen støtter Kommissionens forslag om at forbyde montering og brug af PFOS, asbest, PCB og ozonlagnedbrydende stoffer på EU-skibe. Med henblik på at sikre udfasning af stofferne støtter Regeringen endvidere forslag om, at dette forbud også gælder ikke-EU skibe, hvis installationen og brug sker i EU-havn. Regeringen vil dog søge afklaret, om forbuddet for ikke-EU skibe også kan omfatte PFOS, da dette ikke er globalt reguleret

Regeringen støtter, at der skal etableres fortegnelse over farlige materialer for alle skibe senest 5 år efter forordningens ikrafttræden. Regeringen støtter også krav om, at der indenfor 5-års fristen skal etableres en fortegnelse, når et skib går til ophugning, eller der anmodes om EU-flag. Regeringen så endvidere gerne, at også salg af ældre skibe udløser krav om udarbejdelse af en fortegnelse tidligere.

Regeringen finder det væsentligt, at der etableres en ”europæisk liste” over anlæg, der kan benyttes til ophugning af EU-flagede skibe og støtter i den forbindelse, at kriterierne sikrer miljømæssig forsvarlig behandling, svarende til standarder som beskrevet i Kommissionens forslag. Regeringen foretrækker, at listen bliver etableret hurtigere end der lægges op til med forslaget, og at overgangsreglerne bliver mere præcise. Det skal samtidig sikres, at ophugningskapaciteten er til stede. I forhold til den kontekst, hvori konventionen og dermed implementeringen skal ses – nemlig Basel konventionen om grænseoverskridende kontrol med farlig affald – er det helt centralt, at EU ikke bidrager til ”hvidvaskning” af sundheds- og miljømæssigt dårlige skibsophugninger i ikke-OECD lande. Tilsvarende er det vigtigt for Regeringen, at kravene til affaldshåndteringen downstream – dvs. efter ophugningen – sikrer miljømæssig forsvarlig behandling svarende til standarder, som beskrevet i Kommissionens forslag.

Regeringen støtter også en proceduremæssig ramme, der lægger sig så tæt op ad Hong Kong konventionen og Kommissionens forslag som muligt. Dvs. Regeringen støtter krav om udarbejdelse af en ophugningsplan, der skal godkendes af ophugningsstaten forud for ophugningen og regulering af skibsejerens tilbagetagning af et skib, såfremt fortegnelsen over farlige stoffer ikke er korrekt og dermed ikke bidrager til en miljø- og sundhedsmæssigt optimale ophugning er minimumskrav. Regeringen så gerne, at disse krav blev suppleret med bl.a. krav om underretning af flagstaten.

Regeringen finder endvidere, at en privat kontraktuel forpligtelse mellem skibsejeren og ophugningsanlægget vedrørende de centrale krav i forordningen og konventionen, vil fremme implementeringen af forordningens krav og finder derfor denne tilgang nyttig.

Regeringen støtter forslagets krav om, at anvendte sanktioner skal stå i forhold til den pris, som skibsrederen har modtaget for det pågældende skib. Det vil bidrage til et koordineret sanktionsniveau og have præventiv effekt.

Regeringen støtter også den såkaldte ”cash-buyer-regel”, såfremt der ikke er tale om et objektivt ansvar. Forslaget adresserer to relevante bekymringer. Dels at ophugning på anlæg, der ikke optræder på ”den europæiske liste” med stor sikkerhed vil resultere i miljø- og arbejdsskader, og dels at salg til ”cash-buyers” rummer stor risiko for omgåelse af forordningens regler. Regeringen vil søge afklaret, den nærmere rækkevidde af bestemmelsen, herunder om sanktionen må anses for at være administrativ eller er af strafferetlig karakter og i hvilket omfang, der er tale om objektivt ansvar.

Regeringen finder Kommissionens overvejelser i forhold til delegationsbeføjelser velbegrundede og støtter det snit, der er lagt af Kommissionen mellem delegeret retsakter og gennemførelsesbestemmelser. Regeringen er dog fleksibel. Regeringen kan støtte evt. forslag om, at bilag 1 om farlige materialer opdateres via den almindelige lovgivningsprocedure, da der kan være tale om væsentlige ændringer.

Regeringen støtter, at definitionerne så vidt muligt bringes i overensstemmelse med definitionerne i Hong Kong konventionen, og at Harmonized System of Survey and Certification i IMO A.1053(27) følges i forhold til reguleringen af syn i det omfang, det kan lade sig gøre.

Det er Regeringens opfattelse og holdning, at forslaget ikke må berøre det sikkerheds- og sundhedsmæssige beskyttelsesniveau i national lovgivning og i EU negativt. Det er således centralt, at det af forordningen fremgår, at forordningen ikke negativt berører anvendelsen af national arbejdsmiljølovgivning samt EU's arbejdsmiljølovgivning, som reguleres ved minimumsdirektiver, herunder Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europa Udvalg fik oversendt et grund- og nærhedsnotat om forslaget den. 25. april. 2012 og et revideret grund- og nærhedsnotat den 25. maj 2012.

PUNKT 4

Rio+20: Resultat og EU's opfølgning på sluttekst fra Rio+20-konferencen den 20.-22. juni 2012

- Rådskonklusioner

Nyt notat

Resumé

Rådskonklusionerne indeholder EU's position i forhold til den vedtagne Rio+20 sluttekst herunder eventuelle opfølgende indsatser og understreger, at EU vil være konstruktivt engageret i opfølgningen på Rio+20 slutteksten både nationalt, regionalt og internationalt.

I relation til grøn økonomi hilser EU anerkendelsen af grøn økonomi som et vigtigt værktøj til at opnå bæredygtig udvikling velkommen og opfordrer til snarlig vedtagelse af et fælles, globalt rammeværk for Corporate Sustainability Reporting (virksomhedsrapportering) samt støtter igangsættelsen af et arbejdsprogram til en bredere måling af BNP, herunder behovet for at skabe enighed om indikatorer, som kan supplere BNP. Endvidere hilser konklusionerne fastlæggelsen af en intergovernmental proces for udvikling af bæredygtighedsmål (Sustainable Development Goals) velkommen, herunder at processen skal være koordineret og kohærent med FN's årtusindemål (Millennium Development Goals). I relation til den institutionelle ramme for bæredygtig udvikling hilser konklusionerne nedsættelse af et "politisk højniveau forum" velkommen som erstatning for CSD ("Commission on Sustainable Development"), støtter en høj-niveau repræsentant for bæredygtig udvikling og fremtidige generationer samt en opgraderingen af UNEP.

Danmark støtter formandskabets udkast til konklusionstekst, herunder at områderne bæredygtig energi, vand, bæredygtig arealforvaltning, hav og ressourceeffektivitet, herunder særligt affald skal tages i betragtning som udgangspunkt for konkrete bæredygtighedsmål.

1. Status og baggrund

FN's konference om bæredygtig udvikling (Rio+20) fandt sted i Rio de Janeiro den 20.-22. juni 2012 under dansk EU-formandskab. De to centrale temaer var grøn økonomi inden for rammerne af bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse samt de institutionelle rammer for bæredygtig udvikling. Den 22. juni 2012 vedtog stats- og regeringscheferne slutteksten, "The future we want", som afslutning på konferencen.

EU vedtog rådskonklusioner på rådsmøde (miljø) den 9. marts 2012, som fastlagde EU's overordnede position til udkastet til Rio+20 sluttekst. Formandskabet fremsendte 24. juli 2012 udkast til rådskonklusioner, som blev behandlet i den internationale miljøgruppe 26. juli og 14. september og forhandles næste gang den 28. september. Konklusionerne forventes vedtaget på rådsmøde (miljø) den 25. oktober 2012.

2. Formål og indhold

Rådskonklusionerne indeholder EU's position i forhold til den vedtagne Rio+20 sluttekst herunder eventuelle opfølgende indsatser.

Konklusionsteksten hilser ”The future we want” velkommen og understreger, at EU vil være konstruktivt engageret i opfølgningen på Rio+20 slutteksten både nationalt, regionalt og internationalt. EU understreger vigtigheden af stærk involvering af privatsektoren, lokale myndigheder, fagforeninger og civilsamfundet i opfølgningen og implementeringen af Rio resultatet og betoner vigtigheden af menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene samt anerkender, at økonomiske og befolkningsmæssige dynamikker er uløseligt forbundet med bæredygtig udvikling.

Konkret i relation til grøn økonomi hilser EU anerkendelsen af grøn økonomi som et vigtigt værktøj til at opnå bæredygtig udvikling velkommen og understreger behovet for i EU at fremme kapaciteten i uddannelsessystemet samt at omstillingen til en grøn økonomi kan skabe væsentlige win-win muligheder og løsninger for alle lande uafhængigt af deres udviklingsniveau samt bidrage til fattigdomsbekæmpelse. Endvidere understreger EU vigtigheden af frivillige initiativer fra privatsektoren såsom ”Corporate Social Responsibility” samt ”Corporate Sustainability Reporting” og opfordrer i den sammenhæng til snarlig vedtagelse af et fælles, globalt rammeværk for Corporate Sustainability Reporting og understreger behovet for tiltag for yderligere at motivere privatsektoren til at vedtage ”Corporate Social Responsibility” politikker. Konklusionerne støtter igangsættelsen af et arbejdsprogram til en bredere måling af BNP og understreger behovet for at tilstræbe og hvor muligt udvikle og skabe enighed om indikatorer, som kan supplere BNP og tage disse indikatorer i brug i medlemslande og på EU niveau, og opfordrer i den forbindelse EU kommissionen til aktivt at bidrage til denne indsats.

Med hensyn til de institutionelle rammer for bæredygtig udvikling hilser EU beslutningen om nedsættelse af et af et ”politisk højniveau forum” velkommen som erstatning for CSD (”Commission on Sustainable Development”) samt bekræfter støtte til en høj-niveau repræsentant for bæredygtig udvikling og fremtidige generationer. Man ser fra EU’s side frem til opgraderingen af FN’s miljøprogram (UNEP) til endelig vedtagelse på FN’s 67. generalforsamling, herunder oprettelse af universelt medlemskab i styrelsesrådet, stabilt dækkende og øgede finansielle ressourcer fra det ordinære FN budget samt fremhæver at dette positivt kan bidrage til at overkomme mangelfuldheder i UNEP’s modus operandi - særligt i relation til UNEP’s koordinerende mandat inden for FN systemet.

Hvad angår den opfølgende indsats og rammen for handling hilser EU de konkrete, tematiske indsatsområder velkommen og bekræfter engagementet vedrørende retten til rent drikkevand og sanitet som en menneskeret, forbedre implementeringen af integreret vandressourceforvaltning, adressere klimaforandringer som oversvømmelser, tørke og vandmangel, herunder balancen mellem vandforsyning og efterspørgsel såvel som vedtagelse af foranstaltninger til at reducere vandforurening og forbedre vandeffektivitet. EU hilser igangsættelsen af ”Sustainable Energy for All” (SE4ALL) initiativet velkommen samt beslutningen om at adressere bevaring og bæredygtig udnyttelse af marin biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion, herunder udviklingen af et internationalt instrument under UNCLOS (UN Convention on the Law of the Sea) før den 69. FN generalforsamling i 2014 og bekræfter i den forbindelse viljen til en beslutning om snarest muligt at igangsætte forhandlinger med det formål. Endvidere hilses viljen til at handle for i 2025 at opnå en betydelig reduktion i marint affald velkommen samt i 2014 at identificere strategier, som kan assistere udviklingslande i kapacitetsopbygning til bevaring og bæredygtig forvaltning og udbytte af fiskeriet. EU hilser vedtagelse af den 10 årige ramme af programmer for bæredygtigt forbrug og produktion velkommen og bekræfter sin støtte til en vellykket gennemførelse af programmerne. EU hilser den 3. internationale konference for SIDS (Small Island Developing States) i 2014

velkommen og inviterer alle relevante rådsformationer og EU kommissionen til at undersøge og gennemgå relevante EU politikker og strategier, herunder den fælles landbrugspolitik, udviklingspolitikken mv. og derigennem implementere de EU positioner, som der blev opnået enighed om under Rio+20 forhandlingerne.

I relation til globale bæredygtighedsmål hilser EU fastlæggelsen af en intergovernmental proces for udvikling af bæredygtighedsmål (Sustainable Development Goals) velkommen og bekræfter, at processen skal være koordineret og kohærent med FN's årtusindemål (Millennium Development Goals) samt tager i betragtning, at bæredygtighedsmålene skal omfatte alle tre dimensioner af bæredygtig udvikling, understreger bl.a. at målene bør være universelle, begrænsede i antal og forbundet til aftalte og konkrete mål og indikatorer, og tager i betragtning at udviklingen af bæredygtighedsmål bør ske med input fra videnskabelig baseret viden, ekspertanalyser og input fra civilsamfund og privatsektoren.

I relation til finansiering noterer EU sig fastlæggelsen af en intergovernmental proces med afslutning i 2014 til vurdering af de finansielle behov, effektiviteten af eksisterende instrumenter og initiativer gennem en åben og bred inddragelse af alle aktører med henblik på at forberede en rapport med forslag til muligheder for en effektiv finansieringsstrategi til at facilitere mobilisering af ressourcer og effektiv brug af disse.

EU bekræfter vigtigheden af at mobilisere finansielle ressourcer gennem alle kilder både private og offentlige, herunder vigtigheden af innovativ finansiering og i forlængelse af disse kilder, understreges, at indenrigspolitiske ressourcer skal spille en nøglerolle. EU fremhæver endvidere Syd-syd samarbejde, som afspejler potentialet for de nye vækstøkonomier som partnere for udviklingslandene som supplement til den traditionelle ODA (Official Development Assistance). Slutteligt fremhæves vigtigheden af at benytte markedsmekanismer, internalisering af eksterne og særligt miljømæssige omkostninger og skattereformer inklusiv statstilskudsreformer som drivere for innovation, investeringer, beskæftigelse og miljøbeskyttelse, mens viljen til at fremme miljøvenlige teknologier i alle lande i omstillingen til en grøn økonomi bekræftes.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet skal ikke formelt høres i forbindelse med vedtagelse af rådskonklusioner.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant, da EU's bidrag ikke indeholder forslag til EU-regulering.

5. Konsekvenser for Danmark

Konklusionerne har ikke i sig selv retslige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Udmøntning af evt. opfølgende initiativer kan have statsfinansielle konsekvenser og skal finansieres inden for de respektive ministeriers allerede eksisterende rammer. Såfremt initiativer finansieres gennem EU's budget, vil det danske bidrag udgøre omkring 2 pct. heraf.

6. Høring

Sagen blev behandlet på Specialudvalget for Miljø den 26. september 2012.

92 gruppen fandt rådskonklusionerne svage og efterspurgte hvad DK og EU konkrete forestillede sig som opfølgning på Rio+20, herunder implementeringen af en køreplan for grøn økonomi.

Samtidig påpegede de, at man burde være proaktiv fra EU's side i forhold til den kommende FN finansieringsstrategi.

Greenpeace understregede vigtigheden af udfasning af miljøskadelige subsidier, som ikke kun omhandlede fossile brændsler, men også subsidier i relation til landbrug, fiskeri mv. Samtidig fremhævede Greenpeace behovet for at forpligte virksomheder gennem CSR rapportering.

Landbrug og Fødevarer ønskede en tilføjelse til regeringens generelle holdning vedrørende fødevarerforsyningsikkerhed, og spurgte endvidere til hvad det konkrete indhold af CSR rapportering ville blive i opfølgningen på Rio+20.

7. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed om, at EU skal spille en aktiv og konstruktiv rolle som opfølgning på Rio+20. EU arbejder samlet set for, at man på sigt opnår enighed om et sæt globale bæredygtighedsmål. Der er blandt medlemsstaterne let forskellige holdninger til spørgsmålet om indholdet af bæredygtighedsmål (SDG'er) samt forholdet til FN's årtusindemål. For så vidt angår opgraderingen af FN's miljøprogram er der enighed om at støtte en hurtig proces i New York med vedtagelse af en resolution til styrkelse af programmet.

8. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte det foreliggende udkast til rådskonklusioner.

Regeringen vil arbejde for, at der skabes enighed om et sæt nye realistiske og omkostningseffektive globale bæredygtighedsmål, der bygger på og komplementerer FN's årtusindemål uden at disse og deres opfyldelse inden 2015 undermineres.

I den forbindelse finder regeringen, at områderne bæredygtig energi, vand, bæredygtig arealforvaltning, hav og ressourceeffektivitet, herunder særligt affald, som der blev opnået enighed om blandt miljøministrenes uformelle miljøministermøde i Horsens den 18.-20. april, skal tages i betragtning i forbindelse med arbejdet med at udvikle konkrete bæredygtighedsmål, mens andre områder, fx relateret til bæredygtig forvaltning af naturressourcer og fødevarerforsyningsikkerhed også bør kunne indgå. Der bør samtidig arbejdes for, at SDG-gruppens medlemmer fra EU ikke møder med rigide og fasttømrede forhandlingspositioner, som kan fastlåse den videre proces.

Regeringen finder involveringen af både den private og offentlige sektor vigtig som bidrag til bæredygtig udvikling, herunder gennem offentlige-private partnerskaber. Regeringen støtter endvidere arbejdet med et rammeprogram for bæredygtigt forbrug og produktion, udviklingen af et globalt rammeværk for virksomhedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting) samt udviklingen af indikatorer til "bredere" måling af BNP som supplement til det traditionelle BNP (BNP+).

Regeringen mener, at der er behov for reform af de institutionelle rammer for bæredygtig udvikling og støtter oprettelsen af et "politisk højniveau forum" som erstatning for CSD ("Commission on Sustainable Development") som bl.a. løbende kan monitorere opfyldelse af vedtagne målsætninger. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at et sådant bæredygtighedsråd så vidt muligt baserer sig på effektiv udnyttelse af eksisterende ressourcer. Regeringen støtter endvidere opgraderingen af FN's miljøprogram (UNEP) til endelig vedtagelse på FN's 67. generalforsamling samt oprettelse af en høj-niveau repræsentant for bæredygtig udvikling og fremtidige generationer.

Regeringen støtter igangsættelsen af en proces, som gradvist udfaser subsidier, herunder ikke mindst subsidier på fossile brændsler, som har en negativ effekt på miljøet og er inkompatible med bæredygtigt udvikling.

Regeringen finder slutteligt, at finansiering af den grønne omstilling både nationalt og internationalt bør komme fra både offentlige og private kilder, herunder den officielle udviklingsbistand (ODA), nationale budgetter og innovative finansieringskilder. For så vidt angår de offentlige kilder er det dog afgørende, at det sker i lyset af den økonomiske krise, på en måde der understøtter økonomisk genopretning og understøtter konsolidering af offentlige finanser.

9. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Punkt 5

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF og direktiv 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken (forslag til direktiv om ændring af direktiv om miljøkvalitetskrav)

KOM(2011) 876 endelig.

Resume

Kommissionens forslag til ændring af vandrammedirektivet og direktivet om miljøkvalitetskrav reviderer listen over prioriterede stoffer og fastsætter øvre grænser (miljøkvalitetskrav) for koncentrationer af prioriterede stoffer i overfladevand. Miljøkvalitetskravene fastsættes for vand og/eller biota, afhængigt af stoffernes egenskaber. Forslaget identificerer desuden nye prioriterede farlige stoffer, hvis udledning på længere sigt skal bringes til ophør.

For allestedsnærværende persistente, bioakkumulerbare og toksiske prioriterede stoffer, som vil forekomme i vandmiljøet i lang tid fremover, selv om udledninger bringes til ophør, giver forslaget medlemslandene mulighed for en differentieret rapportering af overvågningsresultater, så eventuelle forbedringer i forhold til andre stoffer ikke overskygges. Medlemslandene kan også reducere omfanget af overvågningen af disse stoffer.

Endelig skal der ifølge forslaget oprettes en observationsliste med stoffer, som skal overvåges med henblik på at forbedre vidensgrundlaget for senere revisioner af listen over prioriterede stoffer.

Forslagets miljøkvalitetskrav vurderes generelt at kunne overholdes i Danmark, om end der i ferske vandområder lokalt må forventes overskridelser for diclofenac og 17-beta-østradiol (E2). I vandløb med lille vandføring må der tillige forventes lokale overskridelser af krav for bly og blyforbindelser, nikkel og nikkelforbindelser og 17-alfa-ethinyløstradiol (EE2). Forslaget vurderes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget vurderes at have positiv indvirkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og i EU. Forslaget har lovgivningsmæssige konsekvenser.

1. Status

Kommissionen sendte den 31. januar 2012 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192 og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Europa-Parlamentet har endnu ikke behandlet forslaget.

Folketingets Europaudvalg er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 29. marts 2012 samt ved grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 31. maj 2012.

Det cypriotiske formandskab har sat sig som mål at opnå en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet om forslaget.

2. Formål og indhold

Kommissionens forslag ændrer vandrammedirektivet (direktiv 2000/60/EF) og direktiv om miljøkvalitetskrav (direktiv 2008/105/EF). Det overordnede formål med forslaget er revision af listen over prioriterede stoffer i vandrammedirektivets bilag X gennem udpegning af nye prioriterede stoffer og fastsættelse af øvre grænser (miljøkvalitetskrav) for koncentrationer af prioriterede stoffer i overfladevand (vandet i vandløb, søer og kystvande) og biota (levende organismer). De prioriterede stoffer er forurenende stoffer og grupper af stoffer, som udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet.

Vandrammedirektivets udgangspunkt er, at der i 2015 skal være opnået god tilstand, herunder god kemisk tilstand, i alt overfladevand, medmindre særlige forhold gør sig gældende. De nye miljøkvalitetskrav, som fastsættes med forslaget, definerer sammen med miljøkvalitetskrav i anden EU-lovgivning, herunder direktiv om miljøkvalitetskrav (direktiv 2008/105/EF), hvad der forstås ved god kemisk tilstand og vil indgå i grundlaget for revision og ajourføring af vandplaner og indsatsprogrammer i 2015.

Forslaget indeholder følgende elementer:

- Listen over prioriterede stoffer i vandrammedirektivets bilag X revideres i overensstemmelse med samme direktivs artikel 16 gennem udpegning af femten nye prioriterede stoffer, hvoraf seks samtidig identificeres som prioriterede farlige stoffer, og gennem identificering af to prioriterede farlige stoffer blandt de 33 eksisterende prioriterede stoffer.
- Ligeledes i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 16 fastsættes miljøkvalitetskrav for koncentrationer i overfladevand og/eller biota (levende organismer) af de nye prioriterede stoffer, og miljøkvalitetskrav for koncentrationer i overfladevand af ti eksisterende prioriterede stoffer fastsat i direktiv om miljøkvalitetskrav opdateres på baggrund af ny viden. For tre af sidstnævnte ti stoffer fastsættes endvidere miljøkvalitetskrav for koncentrationer i biota. Miljøkvalitetskravene for koncentrationer i vand fastsættes som årlige gennemsnitskoncentrationer og/eller som maksimalt tilladelige koncentrationer, henholdsvis til beskyttelse mod kroniske effekter ved langtidseksposering og til beskyttelse mod direkte og akutte miljøeffekter ved korttidseksposering. Miljøkvalitetskravene for koncentrationer i biota gælder for fisk, dog fastsættes der tillige miljøkvalitetskrav for koncentrationer af polyaromatiske hydrocarboner (PAH) i krebs, blæksprutter og bløddyr. For bly og blyforbindelser og for nikkel og nikkelforbindelser fastsættes endelige miljøkvalitetskrav, idet miljøkvalitetskravene fastsat i direktiv om miljøkvalitetskrav kun havde foreløbig karakter.
- Det fastsættes, at hvis medlemslandene vælger at overvåge forekomsten af prioriterede stoffer i en anden matrix (vand, sediment eller biota) end angivet i forslaget for det enkelte stof, skal de anvende relevante miljøkvalitetskrav fastsat i forslaget for pågældende stoffer og matrixer eller nationalt fastsætte miljøkvalitetskrav, der sikrer samme beskyttelsesniveau som miljøkvalitetskravene fastsat i forslaget. Den anvendte analysemetodes ydeevne skal for den valgte matrix opfylde mindstekravene fastlagt i artikel 4 i direktiv 2009/90/EF om analysekvalitet eller være væsentligt bedre end den metode, der anvendes for den i forslaget angivne matrix.

- Det fastsættes, at opdaterede vandplaner, jf. vandrammedirektivets artikel 13(7), skal indeholde oplysninger om kvantifikationsgrænser for de anvendte analysemetoder og oplysninger om de anvendte analysemetoders ydeevne i forhold til mindstekravene i artikel 4 i direktiv om analysekvalitet. Det fastsættes endvidere, at de opdaterede vandplaner skal indeholde oplysninger om eventuel overvågning af forekomsten af prioriterede stoffer i en anden matrix (vand, sediment eller biota) end den, som forslaget fastsætter miljøkvalitetskrav for, jf. ovenfor, herunder oplysninger om eventuelle miljøkvalitetskrav fastsat nationalt i den forbindelse² samt dokumentation for det dermed fastlagte beskyttelsesniveau og de anvendte analysemetoders ydeevne.
- Otte prioriterede farlige stoffer eller grupper af stoffer opfører sig som ”allestedsnærværende” persistente, bioakkumulerbare og toksiske stoffer (PBT-stoffer), som i lang tid fremover på grund af deres egenskaber kan forekomme i koncentrationer over de fastsatte miljøkvalitetskrav, selv om udledningen af dem er ophørt. For disse stoffer og stofgrupper fastsættes, at medlemslandene i præsentationen af overvågningsresultater, jf. vandrammedirektivets bilag V, kan supplere med kort, der viser kemisk tilstand særskilt for henholdsvis disse stoffer og stofgrupper og for de øvrige prioriterede stoffer. Derved kan medlemslandene i præsentationen vise de forbedringer i vandområdernes kemiske tilstand, som måtte være opnået i forhold til de øvrige prioriterede stoffer, men som ellers i præsentationen ville overskygges af forekomsten af PBT-stoffer. Det fastsættes endvidere, at medlemslandene kan overvåge forekomsten af det enkelte PBT-stof mindre hyppigt end ellers fastsat i vandrammedirektivets bilag V og direktivet om miljøkvalitetskrav, hvis overvågningen i øvrigt er repræsentativ, og der er fastlagt en statistisk robust *baseline* for forekomsten af stoffet i vandmiljøet, som dækker mindst én vandplanperiode (seks år).
- Det fastsættes, at Kommissionen skal udarbejde en observationsliste over stoffer, for hvilke der på EU-niveau skal indsamles overvågningsdata med henblik på at understøtte fremtidig udpegning af prioriterede stoffer. Observationslisten skal på intet tidspunkt omfatte mere end 25 stoffer eller stofgrupper, som udvælges blandt stoffer eller stofgrupper, for hvilke tilgængelig viden indikerer, at de kan udgøre en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet. Medlemslandene skal overvåge forekomsten af hvert enkelt stof på observationslisten på udvalgte repræsentative lokaliteter over en periode på mindst et år, startende senest tre måneder efter, at stoffet er optaget på listen. Medlemslandene skal som gennemsnit udvælge mindst én overvågningslokalitet pr. 15.000 km². Resultater af overvågningen skal rapporteres til Kommissionen senest atten måneder efter, at stoffet er optaget på listen, og derefter hver tolvte måned så længe stoffet forbliver på listen. Udarbejdelse af observationslisten skal ifølge forslaget ske via delegerede retsakter, mens tekniske retningslinjer for overvågning og for rapportering af overvågningsresultater kan fastsættes via gennemførelsesretsakter.

De femten nye prioriterede stoffer/stofgrupper omfatter:

- stoffer, der anvendes i plantebeskyttelsesmidler: aclonifen, bifenox, cypermethrin, dicofol, heptachlor/heptachlorepoxid og quinoxifen,

² Oplysninger om nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav i anden matrix end fastsat i direktiv om miljøkvalitetskrav er hidtil rapporteret til Kommissionen og de øvrige medlemslande via Udvalget om Vandrammedirektivet, som er nedsat i medfør af vandrammedirektivets artikel 21. De opdaterede vandplaner skal ifølge vandrammedirektivet rapporteres til Kommissionen senest tre måneder efter deres offentliggørelse, første gang 22. marts 2016 og derefter hvert sjette år.

- stoffer, der anvendes i biocidholdige produkter: cybutryn, dichlorvos og terbutryn
- industrikemikalier: perfluoroktansulfonsyre og derivater heraf (PFOS) og hexabromcyclododekaner (HBCDD),
- biprodukter ved forbrænding: dioxin og dioxinlignende forbindelser (PCB'er),
- farmaceutiske præparater: 17-alfa-ethinylestradiol (EE2), 17-beta-østradiol (E2)³ og diclofenac.

Nye miljøkvalitetskrav

For fjorten af de nye prioriterede stoffer/stofgrupper (dicofol, PFOS, quinoxifen, aclonifen, bifenox, cybutryn, cypermethrin, dichlorvos, HBCDD, heptachlor/heptachlorepoxyd, terbutryn, EE2, E2 og diclofenac) fastsættes miljøkvalitetskravene som krav til den årlige gennemsnitskoncentration i overfladevand. For alle stofferne/stofgrupperne på nær tre (EE2, E2 og diclofenac) fastsættes miljøkvalitetskravene tillige som krav til den maksimale koncentration i overfladevand.

For fire af stofferne/stofgrupperne (dicofol, PFOS, HBCDD og heptachlor/heptachlorepoxyd) fastsættes desuden krav til den maksimale koncentration i biota (fisk). For en af de nye prioriterede stofgrupper (dioxin og dioxinlignende forbindelser) fastsættes der alene krav til den maksimale koncentration i biota (fisk).

For ti tidligere udpegede prioriterede stoffer/stofgrupper (anthracen, bromerede diphenylethere, fluoranthen, hexachlorbenzen, hexachlorbutadien, bly og blyforbindelser, kviksølv og kviksølvforbindelser, naphthalen, nikkel og nikkelforbindelser samt PAH) revideres de eksisterende miljøkvalitetskrav fastsat i direktiv om miljøkvalitetskrav.

Prioriterede farlige stoffer

Med forslaget identificeres to tidligere udpegede prioriterede stoffer, henholdsvis DEHP og trifluralin, samt seks af de nye prioriterede stoffer/stofgrupper, henholdsvis dicofol, PFOS, quinoxifen, dioxiner og dioxinlignende forbindelser, HBCDD samt heptachlor/heptachlorepoxyd, som prioriterede farlige stoffer, for hvilke udledningerne skal bringes til ophør (se nedenfor).

Allestedsnærværende PBT-stoffer

De allestedsnærværende PBT-stoffer, for hvilke forslaget fastsætter særlige bestemmelser om overvågning og præsentation af overvågningsresultater, er henholdsvis bromerede diphenylethere, kviksølv og kviksølvforbindelser, PAH, tributyltinforbindelser, PFOS, dioxiner og dioxinlignende forbindelser, HBCDD og heptachlor/heptachlorepoxyd.

Ingen nye EU-foranstaltninger

Kommissionen skal ifølge vandrammedirektivets artikel 16 revidere listen over prioriterede stoffer (direktivets bilag X) mindst hvert fjerde år og fremlægge forslag til:

- miljøkvalitetskrav,
- foranstaltninger til progressiv reduktion af udledninger, emissioner og tab af prioriterede

³ 17-beta-østradiol (E2) er et naturligt forekommende kønshormon, som dannes i og udskilles fra mennesker, husdyr og vilde dyr. Stoffet indgår tillige i syntetiske hormonprodukter. Naturlig udskillelse af E2 fra mennesker og dyr står for omkring 90 pct. af udledningerne til overfladevand. Farmaceutisk anvendelse af E2 står for mindre end 10 pct. af de samlede udledninger; af denne mængde udgør E2 fra p-piller ca. 10 pct.

stoffer og

- foranstaltninger til standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer inden for tyve år efter en vedtagelse af forslagene.

Kommissionen har i relation hertil begrænset forslaget til revision af listen over prioriterede stoffer og fastsættelse af miljøkvalitetskrav. Kommissionen har anført, at konkrete og eventuelle yderligere foranstaltninger til regulering af forureningen overlades til medlemslandene, som derved kan vælge den mest effektive måde at opfylde miljømålene på under hensyn til de lokale forhold.

Kommissionen har bl.a. henvist til, at EU-lovgivning vedrørende kontrol af godkendelse og markedsføring af kemikalier, plantebeskyttelsesmidler, biocider og veterinærmedicin indeholder mekanismer, der er egnede til at kontrollere anvendelserne og emissionerne af de fleste prioriterede stoffer på EU-plan (fx evaluering, begrænsning og godkendelse). Kommissionen finder, at disse eksisterende mekanismer bør anvendes, før der udvikles andre, og at de i princippet bør være tilstrækkelige til at sikre opfyldelse af målene i vandrammedirektivet.

Ifølge vandrammedirektivets artikel 16(8) har medlemslandene på den baggrund pligt til selv at fastlægge og gennemføre de nødvendige foranstaltninger for de vigtigste kilder til udledninger, baseret på bl.a. overvejelser om alle tekniske reduktionsmuligheder, med henblik på progressiv reduktion af forurening med prioriterede stoffer og standsning eller udfasning af emissioner, udledninger og tab af prioriterede farlige stoffer, jf. vandrammedirektivets artikel 4(1)(a)(iv).

Nationale foranstaltninger kan navnlig iværksættes over for udledninger og tilførsler af forurenende stoffer til vandmiljøet fra specifikke kilder, hvorimod begrænsning af forureninger fra diffuse kilder, herunder forurening, som hidrører fra stoffer i produkter, oftest er afhængig af EU-reguleringen.

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, men rapporteuren har fremlagt sit udkast til rapport, og der er planlagt afstemning i Parlamentets miljøkomite den 28. november 2012.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionens nærhedsvurdering

Som følge af vandforureningens grænseoverskridende karakter og anvendelsen af mange forurenende stoffer på tværs af Unionen, bør der ifølge Kommissionen fastsættes fælles miljøkvalitetskrav for stoffer, som udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet. Ud over et ensartet beskyttelsesniveau sikres derved også mere ens vilkår, end hvis kun nogle få medlemslande fastsætter miljøkvalitetskrav, eller hvis de nationale miljøkvalitetskrav er vidt forskellige.

Regeringens nærhedsvurdering

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering.

5. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser

Miljøkvalitetskrav for vandmiljøet er i Danmark fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1022 af 25. august 2010 om miljøkvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet (bekendtgørelse om miljøkvalitetskrav). Bekendtgørelsen fastsætter regler om udledning af forurenende stoffer, herunder de prioriterede stoffer. Bekendtgørelsen omhandler både stoffer med EU-fastsatte miljøkvalitetskrav og stoffer med nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav. Listen over prioriterede stoffer samt miljøkvalitetskrav for forurenende stoffer, herunder de prioriterede stoffer, fremgår af bilag til bekendtgørelsen.

Regler om overvågning af miljøfarlige forurenende stoffer er fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1434 af 6. december 2009 om overvågning af overfladevand, grundvand, beskyttede områder og om naturovervågning i internationale naturbeskyttelsesområder mv. med senere ændringer (bekendtgørelse om overvågning). Med bekendtgørelsen er fastsat regler bl.a. om udformning af programmer for overvågning af overfladevand og grundvand, om overvågningsnettet og om overvågningsfrekvenser.

Regler om analysekvalitet er fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 900 af 17. august 2011 om kvalitetskrav til miljømålinger. Med bekendtgørelsen er fastsat regler om bl.a. analysekvalitet for målinger for kemisk analyse og kontrol af grundvands og overfladevands tilstand, sediment og biota (levende organismer) til brug for overvågningen efter de programmer, der er udarbejdet efter regler i ovennævnte bekendtgørelse om overvågning.

Regler om præsentation af overvågningsresultater er fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1433 af 6. december 2009 om fastsættelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande, overgangsvande og grundvand (bekendtgørelse om fastsættelse af miljømål). Med bekendtgørelsen er fastsat regler om bl.a. udformning af kort, der viser overfladevandområdernes kemiske tilstand, som bestemmes af forekomsten af prioriterede stoffer.

Regler om indholdet af vandplaner er fastsat i bilag 2 til miljømålsloven. Bilaget er efter lovens vedtagelse blevet ændret ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 863 af 28. juni 2010 om ændring af bilag 2 til miljømålsloven om indholdet af vandplanen og om indholdet af indsatsprogrammet mv. med senere ændringer (bekendtgørelse om ændring af bilag 2 til miljømålsloven).

Kommissionens forslag vil medføre behov for ændringer i ovennævnte bekendtgørelser. I bekendtgørelsen om miljøkvalitetskrav skal listen over prioriterede stoffer ændres i henhold til den reviderede liste i forslaget, og de nye miljøkvalitetskrav, som fastsættes med forslaget, skal indføres. I bekendtgørelsen om overvågning skal indføres regler om valg af overvågningsmatrix, om overvågningsfrekvenser for allestedsnærværende PBT-stoffer, om overvågning af stoffer på en observationsliste og om rapportering af resultater heraf. I bilag 1 til bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger skal indføres krav til analysekvalitet for nye prioriterede stoffer. I bekendtgørelsen om fastsættelse af miljømål skal indføres regler om supplerende kort, der viser kemisk tilstand særskilt henholdsvis for allestedsnærværende PBT-stoffer og -stofgrupper og for øvrige prioriterede stoffer. I bilag 2 til miljømålsloven, jf. bekendtgørelsen om ændring af bilag 2 til miljømålsloven, skal indføres regler om oplysninger i opdaterede vandplaner om analysemetoder, overvågning og nationalt fastsatte miljøkvalitetskrav.

Som følge af, at forslaget ikke indeholder foranstaltninger på EU-niveau til opfyldelse af vandrammedirektivets miljømål, kan der blive behov for i dansk lovgivning at fastsætte bestemmelser, der etablerer supplerende nationale foranstaltninger.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionens konsekvensvurdering⁴, som ledsager forslaget, vedrører medlemslandene under et. Kommissionen har i vurderingen opsummeret omkostningerne ved forslaget således:

- Yderligere omkostninger for offentlige myndigheder til overvågning.
- Omkostninger for offentlige myndigheder og private virksomheder - som sandsynligvis gives videre til forbrugerne - for yderligere renseanlæg til byspildevand til fjernelse af nikkel og E2, for industrien til begrænsning af industrielle punktkildeudledninger af nikkel, og for husdyravlere til etablering af trådhegn med henblik på at holde dyr væk fra vandløb for derigennem at reducere udledning af E2 til vand (nogle af disse omkostninger vil dog ifølge Kommissionen kunne falde ind under anden lovgivning).
- De foreløbigt ukendte, men sandsynligvis ikke-væsentlige, mulige omkostninger ved at erstatte quinoxifen, hvis ikke godkendelsen under lovgivning om plantebeskyttelsesmidler under alle omstændigheder trækkes tilbage. Omkostningerne kan, afhængigt af erstatningsproduktet, ramme producenter af henholdsvis aktivstoffer og de færdige plantebeskyttelsesmidler, landbrugere og/eller forbrugere.
- Omkostninger i forbindelse med observationslisten.

Kommissionen peger i konsekvensvurderingen på, at forslaget også vil have nyttevirkninger, herunder bl.a.:

- Harmoniseringen af miljøkvalitetskrav for flere stoffer vil give mere lige vilkår for virksomhederne i de forskellige medlemslande.
- Der kan forventes besparelser på overvågning af allestedsnærværende PBT-stoffer, som kan investeres i at forbedre informationsgrundlaget for kommende prioriteringsrunder, dvs. observationslisten.

Forslaget vil efter Kommissionens vurdering ikke have konsekvenser for EU-budgettet.

Kommissionen har ikke opgjort omkostninger og nyttevirkninger konkret. Kommissionen påpeger, at analysen af omkostninger og nyttevirkninger er forbundet med en række usikkerheder, som bunder i usikkerhed i forhold til omfanget af overskridelser i de enkelte medlemslande af de foreslåede miljøkvalitetskrav, usikkerhed i forhold til foranstaltninger til opfyldelse af kravene, herunder kravene om ophør af udledninger af prioriterede farlige stoffer, inkomplette produktions- og forbrugsdata, begrænsede eller manglende oplysninger om omkostninger ved begrænsning af udledning fra renseanlæg og industrielle punktkilder, begrænsede oplysninger om muligheder for og effekt af substitution af stoffer samt vanskeligheder ved at kvantificere nyttevirkningerne og koble dem til indsatsen over for de enkelte stoffer.

Kommissionens vurdering af omkostninger og nyttevirkninger er efter Naturstyrelsens opfattelse både meningsfuld og dækkende ud fra en overordnet betragtning, men den er ikke på alle punkter retvisende i forhold til Danmark.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at medføre årlige merudgifter i størrelsesordenen 600.000 kr. til den statslige

⁴ SEC(2011) 1547 final (foreligger kun på engelsk).

overvågning af overfladevandområders tilstand for så vidt angår nye prioriterede stoffer, som ikke hidtil har været omfattet af det statslige overvågningsprogram, og for så vidt angår forekomsten i overfladevand af stoffer, som til enhver tid er omfattet af en observationsliste.

Forslaget vurderes endvidere at medføre en engangsudgift i størrelsesordenen 1.000.000 kr. til en undersøgelse til afklaring af forekomsten af de nye prioriterede stoffer, hvis forekomst i det danske vandmiljø der ikke i dag foreligger tilstrækkelig viden om. Forslaget vurderes ikke at reducere omkostninger til overvågning af allestedsnærværende PBT-stoffer.

Omkostningerne finansieres inden for Miljøministeriets allerede eksisterende budgetramme.

Forslaget vurderes ikke derudover at medføre statsfinansielle omkostninger. Eventuelle omkostninger forbundet med forbedret spildevandsrensning afholdes af de kommunalt ejede spildevandsselskaber og dækkes ind gennem fuld brugerbetaling.

Erhvervsadministrative konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige erhvervsadministrative konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har i sin konsekvensvurdering anført, at med undtagelse af quinoxifen, der ikke forventes at forekomme i dansk vandmiljø, er alle stofferne, som forslaget identificerer som prioriterede farlige stoffer, reguleret gennem anden EU-lovgivning og i nogle tilfælde internationale konventioner på en måde, der på sigt skulle sikre ophør af udledninger. Identificeringen af nye prioriterede farlige stoffer forventes derfor ikke at påvirke forbrugere og producenter ud over, hvad der følger af den eksisterende EU-lovgivning.

Kommissionen anfører videre, at forslaget for øvrige nye prioriterede stoffer og for eksisterende prioriterede stoffer, for hvilke de gældende miljøkvalitetskrav skærpes, kan nødvendiggøre foranstaltninger på EU-niveau ud over, hvad der følger af den eksisterende EU-lovgivning, herunder godkendelsesprocedurer for kemikalier (REACH), biocider og plantebeskyttelsesmidler. Det er ikke muligt at forudsige de hermed forbundne omkostninger. Det vurderes, at indvirkningerne på de berørte virksomheder bliver forholdsvis små, og at virksomhedernes konkurrenceevne ikke vil blive påvirket hverken individuelt eller for Unionen som helhed.

For så vidt angår omkostninger forbundet med eventuelle nationale foranstaltninger i medlemslandene til overholdelse af de foreslåede miljøkvalitetskrav, kan der være store variationer afhængigt af de lokale forhold. Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at medlemslandene har mulighed for at gøre brug af undtagelsesbestemmelserne i vandrammedirektivets artikel 4(4) om fristforlængelse og 4(5) om fastsættelse af mindre strenge mål, hvis direktivets betingelser herfor i øvrigt er opfyldt (fx at overholdelse af miljøkvalitetskravene er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger eller er uopnåelig som følge af naturlige forhold).

Samlet set vurderes forslaget ikke at medføre væsentlige offentlige eller private omkostninger, idet forslagets miljøkvalitetskrav generelt vurderes at kunne overholdes i Danmark, om end der i ferske vandområder vil kunne forekomme lokale overskridelser for de tre farmaceutiske præparater diclofenac, E2 og EE2, der vil kunne medføre udgifter for visse borgere til lokale, målrettede forbedringer af spildevandsrensning. Udledning af bly og blyforbindelser samt nikkel og nikkel-forbindelser til vandløb med lille vandføring vil formentlig også i få tilfælde kunne medføre

behov for lokal forbedring af spildevandsrensningen, men foranstaltninger i medfør af eksisterende EU-lovgivning forventes dog generelt at kunne sikre overholdelse af de foreslåede miljøkvalitetskrav.

Eventuelle omkostninger forbundet med forbedret spildevandsrensning afholdes af de kommunale forsyningsselskaber og dækkes ind gennem fuld brugerbetaling

Beskyttelsesniveau

Forslaget vurderes at have en positiv indvirkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og i EU.

6. Høring

Forslaget har været udsendt i almindelig høring den 2. februar 2012 til 38 relevante myndigheder og interessenter. Der var ved høringsfristens udløb den 1. marts 2012 modtaget høringsvar fra DI - Dansk Industri og fra DANVA - Dansk Vand- og Spildevandsforening. Derudover har Advokatrådet, Datatilsynet, Forbrugerrådet og FSR - Danske Revisorer meddelt enten, at de ikke har bemærkninger, eller, at de ikke har mulighed for eller finder grundlag for at udtale sig i sagen.

DANVA påpeger, at kontrol ved kilden og begrænset anvendelse af prioriterede stoffer er en mere bæredygtig og omkostningseffektiv løsning end energikrævende *end of pipe*-løsninger fx på renseanlæg. Substituering bør prioriteres forud for rensning. Hvad angår menneskeskabte kemikalier, herunder lægemidler, bør udvikles strategier med henblik på reduceret anvendelse, fx gennem øget forbrugerbevidsthed, returordninger for ubrugt medicin og uddannelse.

DANVA påpeger videre, at de vigtigste kilder til EE2 og E2 er landbrugspraksis og byspildevand, og at miljøkvalitetskravene for disse stoffer ligger inden for et koncentrationsinterval, som kan findes i rensset spildevand fra renseanlæg. DANVA finder, at miljømæssige aspekter og tekniske aspekter vedrørende renseteknologier taler for, at det er for tidligt at udpege disse stoffer som prioriterede stoffer. DANVA finder derudover, at Kommissionens konsekvensanalyse er utilstrækkelig, og mener ikke, at den retfærdiggør de mulige høje omkostninger til avancerede renseteknologier.

DI angiver at være tilfreds med, at miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken reguleres på EU-niveau. DI finder det desuden vigtigt, at direktiver implementeres og håndhæves ensartet i hele EU. DI har ikke bemærkninger til udvælgelsen af de konkrete stoffer, men antager, at der ligger solide, faglige begrundelser bag.

Sagen blev behandlet på møde i Miljøspecialudvalget den 23. maj 2012. Greenpeace spurgte her til en vurdering af, om Kommissionen med dette forslag har opfyldt sin forpligtelse efter vandrammedirektivets artikel 16(6) til at forelægge forslag til kontrolforanstaltninger. Økologisk Råd spurgte i forlængelse heraf, om ikke prioriterede stoffer burde være opført på autorisationslisten i REACH, hvis Kommissionen har ret i sit synspunkt, at den allerede med eksisterende lovgivning vedtaget efter vandrammedirektivets ikrafttræden har opfyldt nævnte forpligtelse efter vandrammedirektivets artikel 16(6). Danmarks Naturfredningsforening spurgte, hvorvidt "*one out, all out*"-princippet er gældende.

Sagen blev behandlet på møde i miljøspecialudvalget den 26. september 2012, hvor der blev afgivet bemærkninger fra Greenpeace og Det Økologiske Råd (DØR).

Greenpeace støttede generelt den danske holdning, men ønskede samtidig at det kom til at fremgå mere præcist af reguleringen, hvordan eksisterende EU regelsæt på kemikalieområdet (REACH, pesticider, biocider) kan aktiveres mhp at sikre opfyldelse af bestemmelserne om prioriterede stoffer og prioriterede farlige stoffer.

DØR støttede ligeledes generelt den danske holdning, idet man dog savnede en række stoffer på listen (PFOA og nano-materialer) og fandt at der burde tages hensyn til kombinationseffekter, samt at direktivet burde anlægge både humantoksikologiske og øko-toksikologiske hensyn.

7. Forhandlingsituationen

Rådets miljøgruppe har drøftet forslaget på møder henholdsvis 13. februar, 15. marts, 22. marts, 30. marts, 25. april, 4. maj, 2. juli og 10. september 2012. Der har under drøftelserne vist sig betydelig modstand mod at optage de farmaceutiske præparater EE2, E2 og diclofenac på listen over prioriterede stoffer, og der har været udtrykt en del bekymring over de mulige omkostninger til overvågning af stoffer på en observationsliste.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag. Regeringen er enig i behovet for revision af listen over prioriterede stoffer, for fastsættelse af miljøkvalitetskrav for de med forslaget udpegede nye prioriterede stoffer og for revurdering af miljøkvalitetskrav for tidligere udpegede prioriterede stoffer. Regeringen finder, at forslaget bidrager til indsatsen mod spredning af forurenende stoffer i vandmiljøet i Danmark og EU, og at det som udgangspunkt har god sammenhæng til anden EU-lovgivning på kemikalieområdet. Regeringen finder ikke desto mindre, at mulighederne for at anvende instrumenter i lovgivningen om kemikalier (REACH), biocider og plantebeskyttelsesmidler til at begrænse forurening med prioriterede stoffer ved kilden bør fremhæves og understøttes, idet disse instrumenter ofte vil være de mest omkostningseffektive.

Regeringen er enig i forslagets udpegning af nye prioriterede stoffer, herunder at de farmaceutiske præparater EE2, E2 og diclofenac optages på listen over prioriterede stoffer. Regeringen er ligeledes enig i forslagets identificering af prioriterede farlige stoffer blandt eksisterende og nye prioriterede stoffer.

Regeringen er enig i de konkrete miljøkvalitetskrav indeholdt i forslaget, som efter regeringens opfattelse generelt er fastsat fagligt korrekt efter proceduren fastlagt i vandrammedirektivet. Regeringen kan her tilslutte sig, at der for nikkell og nikkelforbindelser i ferskvand fastsættes et foreløbigt krav i afventen af endelige konklusioner på risikovurderingerne.

Regeringen er enig i, at medlemslandene bør have mulighed for en differentieret præsentation af resultater af overvågning efter vandrammedirektivet, hvorved medlemslandene kan supplere med kort, der viser kemisk tilstand særskilt henholdsvis for allestedsnærværende PBT-stoffer og for øvrige prioriterede stoffer, således at offentligheden får mulighed for at se de forbedringer i vandområdernes kemiske tilstand, som måtte være opnået. Regeringen er endvidere enig i, at medlemslandene bør kunne overvåge forekomsten af allestedsnærværende PBT-stoffer mindre hyppigt end ellers fastsat i vandrammedirektivets bilag V, hvis der i øvrigt er grundlag herfor.

Regeringen er enig i, at der bør etableres en observationsliste med til enhver tid ikke mere end 25 stoffer eller stofgrupper, som kan udgøre en væsentlig risiko for eller via vandmiljøet, og at der bør etableres overvågning i medlemslandene for at fastslå forekomsten af disse stoffer. Regeringen mener samtidig, at det bør sikres, at medlemslandenes tekniske eksperter inddrages i udarbejdelse af observationslisten, og at tilpasninger af listen skal ske ved anvendelse af implementerende retsakter.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 29. marts 2012 samt ved revideret grund- og nærhedsnotat oversendt til udvalget den 31. maj 2012.

PUNKT 6

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life).

KOM(2011) 874.

- Tidlig forelæggelse

| Revideret notat

Resumé

Forslaget fastsætter for perioden 2014-20 de indholdsmæssige, organisatorisk/administrative og budgetmæssige rammer for en fortsættelse af LIFE-programmet, som har eksisteret siden 1992 med forskellige ændringer. Formålet med programmet er at yde støtte til medlemslandenes gennemførelse af natur-, miljø- og klimaprojekter, der har særlig fællesskabsværdi. Forslaget indeholder følgende væsentlige punkter:

- *Fortsættelse af LIFE programmet, men nu opdelt på to delprogrammer for henholdsvis miljø og klima og med et samlet budget for hele perioden på 3,2 mia. € (faste priser), svarende til en budgetudvidelse på 0,8 mia. €, øremærket til imødegåelse af klimapåvirkninger og til klimatilpasning.*
- *En opdeling af programmets miljødel i tre prioriterede områder: Miljø og ressourceeffektivitet, biodiversitet, hvoraf mindst 50 % skal anvendes på biodiversitetsområdet og miljøforvaltning og -information.*
- *En opdeling af programmets klimadel i tre prioriterede områder: Modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer, samt klimaforvaltning og -information.*
- *Maksimalt EU-tilskudsandele på mellem 70 og 80 % afhængig af projekttype.*
- *Mere håndfast overordnet prioritering af EU projektstøtten gennem introduktion af arbejdsprogrammer, der vedtages af LIFE-komiteén.*
- *Introduktion af projektstøtte til en ny type "integrerede projekter", som er store projekter, der kombinerer forskellige (EU)finansieringskilder: Regionaludvikling, Socialfond, Samhørighed, Landdistrikt og Fiskeri.*
- *Afskaffelse af den forhåndsfordeling af midlerne mellem medlemslandene, der er indbygget i det eksisterende program og som foreslås erstattet af "geografisk balance", hvor kommissionen vha. fleksible tildelingskriterier for integrerede projekter sikrer, at alle medlemsstater tilgodeses.*

Kommissionen forventer at programmet skaber natur- og miljøgoder svarende til mindst det dobbelte af EU-tilskuddet, herunder op mod 20.000 arbejdspladser beregnet for hele EU. Det forventes, at Danmark mindst kan hjemtage tilskud svarende til det danske budgetbidrag.

1. Status

Kommissionen sendte den 12. december 2011 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 192, og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294.

Europa-Parlamentet har endnu ikke taget stilling til forslaget.

Et grundnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europa Udvalg den 13. februar 2012 og indgår i samlenotat af 23. februar 2012, som grundlag for ministerens orientering af udvalget på samrådet den 2. marts 2012 forud for rådsmøde (miljø) den 9. marts 2012.

Det cypriotiske formandskab satser på at kunne nå til enighed med Europa Parlamentet om alle elementer i forslaget på nær budgetrammen i forbindelse med 1. behandlingen af forslaget.

2. Formål og indhold

Forslaget indebærer en fortsættelse i perioden 2014-20 af LIFE-programmet, som har eksisteret siden 1992 med forskellige ændringer. Formålet med programmet er at yde EU-støtte til natur-, miljø- og klimaprojekter i medlemsstaterne, der har særlig fællesskabsværdi.

For at kunne bidrage til gennemførelsen af Europa 2020 strategien, om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, foreslår Kommissionen i sin meddelelse om den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020, at miljø- og klimaindsatsen skal indgå som en integreret del af alle hovedbestanddele i EU budgettet. Denne "mainstreamingtilgang" betyder, at målene for indsatsen mod klimaændringer og for miljøet skal afspejles i alle de indsatsområder, der omfattes af budgettet. Det erkendes dog, at gennemførelsen af miljø- og klimalovgivning stadig er ujævn og utilstrækkelig på tværs af EU's medlemsstater.

Derfor foreslås videreførelsen af LIFE-programmet som et instrument med det overordnede formål at bidrage til gennemførelse af EU's klima- og miljølovgivning, at bidrage til integration af klima og miljømålsætninger i andre EU politikker samt til udvikling og udbredelse af bedste praksis mellem medlemsstaterne for at sikre, at de og andre interessenter udnytter hinandens erfaringer på en række områder inden for natur, miljø og klima.

Herudover anføres det som et overordnet formål med programmet, at det skal bidrage til at dreje EU henimod en økonomi, der er energi- og resourceeffektiv og robust overfor klimaforandringer, at det medvirker til at beskytte og forbedre miljøkvaliteten samt at det bidrager til at stoppe tilbagegangen i biodiversiteten og vender tilbagegangen til fremgang.

Der foreslås for 7-års perioden to rammeprogrammer under ét: i alt 2,4 mia. € til LIFE miljø (omtrent svarende til nuværende niveau), hvoraf 50 % forhåndsreserveres til biodiversitetsprojekter; og yderligere 0,8 mia. € til LIFE klima.

Forslaget indebærer en strategisk ændring i den måde projekter genereres. Hvor der nu bevilges projekter, der er formuleret i medlemsstaterne ("bottom-up"), ønsker kommissionen at prioritere særlige temaer gennem udarbejdelsen af flerårige arbejdsprogrammer ("top-down"). Arbejdsprogrammerne foreslås udarbejdet af en komité med deltagelse af medlemsstaterne. Programmet betoner kraftigere, end i det nuværende program, gennemførelse af overordnede miljø- og klimatiltag i forhold til mere enkeltstående innovations- og demonstrationsprojekter. Programmet ser et stort potentiale for synergivirkninger mellem klima- og miljømålsætninger, da projekter kan medvirke til at gavne begge formål.

LIFE miljø delprogrammet fastlægges med 3 prioriterede tilskudsområder: Miljø og resourceeffektivitet, Biodiversitet samt et område for Miljøforvaltning og -information.

Støtten på miljø og ressourceeffektivitetsområdet foreslås målrettet mod projekter, der demonstrerer bedste praksis og løsninger inden for en række emner, herunder på området for sundhed og miljø. Herudover foreslås det at støtte integrerede projekter målrettet imod at gennemføre EU miljølovgivningen på områderne vand, affald og luft.

Støtten på biodiversitetsområdet foreslås altovervejende målrettet mod projekter, som bidrager til gennemførelsen af EU's biodiversitetsstrategi frem mod 2020 samt EU lovgivningen på biodiversitetsområdet med særlig vægt på, Habitatdirektivet, Fuglebeskyttelsesdirektivet og Natura 2000 netværket.

Den forvaltnings- og informationsrelaterede støtte foreslås anvendt til uddannelses- og informationsaktiviteter med sigte på at fremme vidensdeling og bevidstgørelse i fællesskabet om de erfaringer, der indhøstes i medlemslandene via de LIFE- støttede projekter, samt til driftsstøtte til bl.a. NGO'er, der er aktive omkring udvikling og gennemførelse af EU's miljølovgivning.

LIFE klima delprogrammet fastlægges ligeledes med 3 prioriterede indsatsområder: Indsats mod klimaforandringer, Klimatilpasning samt et område for Klimaforvaltning og -information.

De to områder vedrørende klimaforandringer og klimatilpasning er rettet imod projekter, der sigter på at fremme gennemførelsen af EU klimalovgivningen, mainstreaming af klimaindsatsen indenfor alle relevante EU politikområder, samt bidrage til udvikling og innovation af teknologier, metoder og systemer, der kan udbredes mhp. at fremme indsatsen på klimaområdet.

Sigtet med det prioriterede område for klimaforvaltning og -information er bl.a. at fremme bevidstgørelsen om klimaspørgsmål, støtte information og formidling på klimaområdet, herunder lette vidensdeling og fremme udviklingen og udbredelsen af bedste praksis og politiske tilgange.

Udover at fortsætte muligheden for støtte til pilotprojekter, demonstrationsprojekter og bedste praksisprojekter introducerer forslaget en ny type såkaldte ”integrerede projekter”, som er store projekter, med det sigte at kombinere forskellige (EU-)finansieringskilder. Konceptet er en udløber af kommissionens forslag til en fælles strategisk ramme (CSF) for fem store fonde, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), som skal sikre at aktiviteter, der iværksættes med midler fra disse fonde understøtter hinanden.

Hvor der tidligere har været lagt vægt på, at LIFE ikke kunne støtte aktiviteter, der på nogen måde kunne støttes af andre EU-midler, vil der efter det nye forslag blive lagt vægt på LIFE-projekters evne til at skabe synergi med tiltag, der finansieres af andre fondsmidler.

Kommissionen foreslår med henblik på en forenkling af administrationen, at moms og personaleudgifter til fastansat personale ikke længere skal være støtteberettiget. For at kompensere for dette foreslås højere støttesatser. Afhængig af projekttype foreslås det at LIFE støtten kan udgøre maksimalt mellem 70 og 80 procent af de tilskudsberettigede projektkomkostninger.

Forordningsforslaget tilstræber, at alle medlemsstater tilgodeses med støtte til integrerede projekter, såkaldt geografisk balance. Kriterierne for sikring af en sådan geografisk balance er ikke fastsat i

forordningsforslaget. Beføjelsen til fastlæggelse af kriterierne foreslås tillagt Kommissionen via delegerede retsakter efter bestemmelserne i traktatens art. 290. For medlemsstater med en lille ansøgningskapacitet forudses teknisk bistand til at formulere projekter og ansøgninger.

Udover kriterier for geografisk balance foreslås det, at den mere præcise udformning af indikatorer til vurdering af programmets resultater samt kriterier for hvorvidt projekter, der foreslås af medlemsstaterne vurderes at bidrage til at opfylde programmets overordnede målsætninger, fastsættes af Kommissionen via delegerede retsakter efter bestemmelserne i traktatens art. 290.

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har endnu ikke taget stilling til forslaget, men rapporteurens foreliggende udkast til rapport fra Parlamentets Miljøkomite signalerer grundlæggende opbakning til kommissionens forslag. Miljøkomiteen forventes at tage stilling til forslaget inden udgangen af september 2012.

4. Nærhedsprincippet

Formålet med forslaget er at videreføre den fælles EU LIFE støtteordning med det primære sigte at sikre den bedst mulige gennemførelse af vedtagne EU politikker på klima og miljøområdet i alle medlemslande, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

5. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

LIFE programmet er ikke reguleret under dansk lov. Programmet foreslås gennemført med vedtagelse af en forordning med direkte retskraft og fordrer ikke særskilt implementerende dansk lovgivning.

Forslagets økonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser:

Kommissionen skønner de diskonterede kvantificerbare miljøøkonomiske benefits af projekterne under det nuværende LIFE-program til at udgøre imellem det dobbelte eller det 6 dobbelte af investeringsomkostningerne opgjort for hhv. LIFE miljø og LIFE natur. Opgjort som årlige benefits vurderes disse - ud fra et konservativt skøn - til at være i størrelsesordenen mindst 600 mio. € pr. år. Der er i disse skøn ikke medtaget den positive værdi af øvrige sociale og økonomiske effekter af projekterne, som f.eks. positive sundhedseffekter af en forbedret miljøkvalitet samt de afsætningsøkonomiske gevinster, der knytter sig til den system og produkt udvikling på miljøområdet, som projekterne forårsager.

Dette skal sammenholdes med en årlig uddeling i perioden i størrelsesordenen 300 mio. €. Det antages at det kommende LIFE-program vil have mindst samme effekt.

I konkrete termer opregner Kommissionen de miljømæssige resultater af gennemførte projekter til 4,7 mio. ha under naturgenopretning og forbedret beskyttelse, forbedret vandkvalitet over 3 mio. ha, forbedret luftkvalitet for 12 mio. mennesker, reduktion i affaldsmængder på 300.000 t og genanvendelse af yderligere 1 mio. t.

Kommissionen anslår endvidere, at der efter projekternes færdiggørelse er skabt ca. 2.000 varige arbejdspladser ved den direkte videreførelse af projektaktiviteterne, og at der kan påregnes op til 18.000 nye arbejdspladser som følge af miljøprojekternes produktudvikling.

Statsfinansielle konsekvenser.

Budgettet for LIFE forslaget indgår i Kommissionens forslag til EU's budget (MFF) for perioden 2014 -2020 under udgiftskategori 2: "Bæredygtig vækst – Natur ressourcer" med et foreslået samlet budget på 3,2 mia. € i faste priser. Danmarks andel heraf (2 %) indebærer således en samlet statslig udgift på ca. 480 mio. kr. i budgetperioden. De statsfinansielle nettoomkostninger ved forslaget vil bero på Danmarks evne til at formulere og opnå Kommissionens godkendelse af konkrete tilskudsprojekter indenfor LIFE programmet i perioden.

Erhvervsadministrative konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige erhvervsadministrative konsekvenser, idet et evt. timeforbrug alene vil angå ansøgere og projektudførende virksomheder og myndigheder.

Beskyttelsesniveau

Forslaget har ingen konsekvenser for det danske beskyttelsesniveau.

6. Høring

Forslaget er udsendt i høring den 11. januar fra NST til 40 interessenter. Det er desuden parallelt af Klima- og Energiministeriet udsendt til 140 modtagere. Forslaget er endvidere offentliggjort på Høringsportalen. Der er ved høringsfristens udløb den 7. februar indkommet høringssvar med konkrete bemærkninger til forslaget fra følgende høringssvarter:

3F (Fagligt Fælles Forbund) påpeger, at selvom forordningstekstens indledning nævner jobskabelse, er der ingen beskrivelse af hvilke sektorer denne vedrører. Man fremhæver i den forbindelse, at det er vigtigt at både faglærte og ufaglærte får den fornødne uddannelse. 3F fremhæver, at fagbevægelsen er en relevant interessent, jf. forordningens omtale heraf.

Danmarks Jægerforbund finder det vigtigt, at den foreslåede "top-down" tilgang til projektgenerering ikke går ud over LIFE-programmets folkelige rummelighed. Biodiversitet er et højt prioriteret område og der bør fortsat forhåndsreserveres 50 % af miljø- delprogrammets budget hertil. **Danmarks Jægerforbund** ønsker at evalueringsrapporter o. lgn. vedrørende LIFE-programmet bliver oversat og dermed gjort tilgængelige for danske borgere.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) ønsker med henvisning til, at den økonomiske krise betyder en nedprioritering af naturindsatsen i en række lande, at der i visse tilfælde skal være mulighed for at hæve støttesatsen til 100 %. Der peges også på et behov for en ny projekttype, der tillader at der søges en uspecificeret "pulje", som derefter udmøntes til en række mindre projekter, der hver især er for små til at ansøge individuelt. DN ønsker at det i forordningsteksten anføres, at (klima) projekter ikke kan støttes, hvis de medfører miljø- og naturforringelser.

DN har en række konkrete forslag til forordningen:

- Budgettet bør forøges fra de nuværende 0,2 % af EU-budgettet til 1 % heraf.
- Øremærkningen til biodiversitet bør hæves fra 50 % af miljødelprogrammet til 75 %.
- Integreerede projekter bør ikke prioriteres på bekostning af de traditionelle, men i stedet finansieres af den ovennævnte generelle stigning i budgettet.
- Projekter i oversøiske territorier bør være støtteberettigede.
- Støttesatsen bør være mindst 75 %.
- Artikel 11 bør i lighed med artikel 12 indeholde en selvstændig målsætning om inddragelse af interessegrupper.

Forbrugerrådet har ikke haft mulighed for at forholde sig til forslaget, og ønsker følgelig ikke at blive taget til indtægt hverken for eller imod forslaget.

KL finder udvidelsen af LIFE programmet med en klimakomponent og ”integrerede projekter” positiv. Man finder stadig at ansøgningsproceduren er meget ressourcekrævende, og at afskaffelsen af de nationale allokeringer stiller endnu større krav til ansøgningerne. **KL** opfordrer til at der oprettes en national struktur, der understøtter kommunerne i ansøgningsprocessen. Der henvises i den forbindelse til forudsætningen i Grøn Vækst om væsentlig LIFE medfinansiering til kommunernes Natura2000 indsats.

WWF Verdensnaturfonden og **Dansk Ornitologisk Forening (DOF)** har fremsendt et fælles høringssvar, med bilag, der endvidere omfatter **BirdLife International** og **European Environmental Bureau**. Organisationerne har en række konkrete forslag:

- Midlerne til LIFE-programmet ønskes hævet til 1 % af det samlede EU-budget, heraf 1 mia. €/år til biodiversitetsindsats.
- Den øremærkede andel til biodiversitet bør hæves til 75 %.
- Indsatser i oversøiske territorier ønskes gjort støtteberettigede.
- Støttesatserne bør efter **WWF's** og **DOF's** opfattelse hæves til 70-80 %, i visse udsatte regioner og for integrerede projekter op til 85 %.
- Bevillingen til traditionelle projekter bør fordobles.

WWF og **DOF** støtter integrerede projekter under den forudsætning at det ikke sker på bekostning af de traditionelle projekter. I forbindelse med integrerede projekter fremhæves at indsatsen for Natura2000 gennem udarbejdelsen af den såkaldte Prioritised Actions Framework bør fremgå af forordningen. I relation til klima-delprogrammet vurderer **WWF** og **DOF** at dette bør fokusere på synergi mellem klimabeskyttelse, biodiversitetsbeskyttelse og andre miljømæssige mål.

Endelig fremhæves, at den foreslåede udelukkelse af moms og fastansat personale som støtteberettigede udgifter især vil ramme NGO'er og små og mellemstore virksomheder. Begge disse kategorier af ansøgere vil have begrænset kapacitet til at ansøge om integrerede projekter. Man ønsker i den forbindelse en stærkere forpligtelse til involvering af interessenter indføjet i forordningen, herunder en mulighed for NGO'er at være ansvarlige for integrerede projekter.

Advokatrådet, Dansk Byggeri og Dansk Industri har meddelt, at de ikke har bemærkninger.

Sagen blev behandlet på miljøspecialudvalgsmødet den 9. februar 2012, hvor der var følgende bemærkninger:

Der blev afgivet bemærkninger fra DOF/BirdLife og DANVA. DANVA har skriftligt tilkendegivet, at man ”er yderst tilfreds med, at der lægges op til, at klima nu får sit eget delprogram med tre prioriterede indsatsområder. Da en del af klimaudfordringerne skal løses af vandselskaberne eller i et samarbejde med vandselskaberne ville det være relevant at sikre at aftagerne af regn- og spildevand (i DK vandselskaberne) gives mulighed for at ansøge programmet direkte.”

DOF/BirdLife tilkendegav på mødet, at de konkrete klimaprojekter bør medvirke til at fremme programmets miljø og naturpolitiske målsætninger, samt at såfremt en sådan synergi ikke fremmes af klimaprojekterne, kunne støtte til disse med fordel søges hjemtaget fra andre EU-fonde.

Sagen blev behandlet på klima, energi og bygningspecialudvalgsmødet den 15. februar 2012, hvor

der var følgende bemærkninger:

Vedvarende Energi noterede sig, at artikel 21 lagde op til, at ”operating grants” til NGO’er fortsat skulle være en mulighed, hvorfor man gerne så den bevaret.

Sagen var på dagsordenen for mødet i miljøspecialudvalget den 23. maj 2012, hvor der ikke var bemærkninger til forslaget.

Sagen var sat til drøftelse på møde i miljøspecialudvalget den 26. september 2012, hvor der ikke var bemærkninger til forslaget.

7. Forhandlingsituationen

Forslaget har været forhandlet på jævnlige møder i miljøarbejdsgruppen fra januar til medio maj under dansk formandskab, ligesom forslaget var genstand for en politisk drøftelse blandt ministrene på rådsmøde (miljø) den 9. marts 2012 med særlig vægt på spørgsmålet om fordelingen af projekter mellem medlemslandene og spørgsmålet om tilskudsprocenter og tilskudsberettigede projektudgifter. Sagen har været behandlet på et par møder i miljøgruppen under cypriotisk formandskab

Alle medlemsstater har i de hidtidige forhandlinger bakket grundlæggende op om en fortsættelse af LIFE støtteordningen i den kommende budgetperiode, herunder med en opdeling af programmet i en miljødel og en klimadel, som foreslået af Kommissionen.

De egentlige forhandlingsknaster imellem medlemslandene og i forhold til Kommissionens forslag har helt overvejende knyttet sig til 4 nye elementer i forslaget, med særlig vægt på:

1. *Introduktion af integrerede projekter*, herunder at disse søges koblet sammen med projekter, der finansieres af andre relevante EU fonde. En stor gruppe medlemslande signalerer usikkerhed overfor karakteren af disse projekter, vanskeligheden ved at opstille sådanne projektforslag og ikke mindst ved projekternes mulighed for at generere midler fra andre EU fonde. En del medlemslande ønsker på denne baggrund, at der i forordningen indbygges finansielle eller andre begrænsninger på mængden af integrerede projekter, således at der fortsat er god plads for gennemførelse af traditionelle LIFE projekter.
2. *Afskaffelse af den nationale forhåndsallokering* af LIFE projektmidlerne til fordel for projektkvalitet som det primære kriterium for tildeling af LIFE midler, hvor en stor gruppe medlemslande ønsker at fortsætte den hidtidige konvolutfordeling af LIFE midlerne.
3. *Forhøjede EU tilskudsprocenter* koblet til udtagning af visse tilskudsberettigede projektudgiftstyper, hvor en række medlemslande ønsker at fastholde de foreslåede forøgede tilskudsprocenter, idet dog de hidtidige tilskudsberettigede projektudgiftstyper samtidig ønskes fastholdt, med den konsekvens at LIFE midlerne alt andet lige fremover kun vil kunne dække en reduceret projektportefølje. En række medlemslande ønsker tillige, som i det eksisterende LIFE program fastholdt en særlig favorabel tilskudsprocent til projekter vedrørende særligt truede arter og habitater.
4. En mere *styret tilrettelæggelse af LIFE programmet*, således at dette i højere grad rettes imod implementering af EU miljølovgivning samt i øvrigt tilrettelægges tematisk ud fra flerårige arbejdsprogrammer, der besluttet af medlemslandene i almindelig komiteprocedure på forslag af Kommissionen, hvor nogle medlemsstater ønsker mulighed for maksimal programbredde,

andre lægger vægt på forudsigelighed i programmet, og hvor der generelt er ønske om at sikre medlemsstaterne maksimal indflydelse på udformningen af de flerårige arbejdsprogrammer.

Med sigte på at finde løsninger til imødekommen af medlemslandenes tilkendegivelser på især de 4 ovennævnte områder, har det danske formandskab fremlagt i alt 3 samlede kompromisforslag. Der er indsat tekst, som præciserer indholdet af de integrerede projekter og vedr. kommissionens bistand til medlemslandene til opstilling af sådanne projekter, ligesom der er foreslået beløbsgrænser for denne projekttipe og det foreslås henlagt til LIFE komiteen at afgøre, hvor stor en del af de samlede projektmidler, der kan anvendes til integrerede projekter.

I spørgsmålet om tilskudsprocenter og tilskudsberettigede udgifter foreslås generelt en henvisning til finansforordningens bestemmelser kombineret med en tilbagevenden til de oprindelige tilskudsprocenter, dog med en forøget tilskudsmulighed til integrerede projekter, og således at projekter vedr. særligt prioriterede arter og habitater fortsat skal kunne opnå LIFE støtte på op til 75 %.

For så vidt angår udformningen af de årlige arbejdsprogrammer jf. forslagens art. 24 er der indsat bestemmelser om Kommissionens mulighed for at re-allokere uforbrugte midler, en minimumsprogramperiode på 3 år samt en forpligtelse for Kommissionen til at inddrage medlemsstaterne i arbejdet med at udarbejde Kommissionens forslag til arbejdsprogram.

Det basale udestående er herefter spørgsmålet om forhåndsallokering af projektmidler til medlemslandene. Det cypriotiske formandskab har her med støtte fra det store flertal af medlemslande fremlagt et kompromisforslag, hvor der - efter model fra den eksisterende LIFE+ forordning - sættes bestemmelser ind i forordningen, samt kriterier fastlagt i et bilag, som sikrer national forhåndsallokering af LIFE midler til alle projekttyper. Forslaget afvises af Kommissionen og enkelte medlemslande, ligesom forslaget ikke støttes i det foreløbige rapportudkast fra Europa Parlamentets rapporteur, der ligesom Kommissionen og enkelte medlemslande finder, at LIFE projekter alene bør støttes ud fra en række fastsatte kvalitetskriterier.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

LIFE-programmet er det eneste EU-program, der er målrettet natur, miljø og som noget nyt klima. Det har hidtil vist sig særdeles relevant for Danmark indenfor både natur og miljøkomponenterne. Der har hidtil været en overvægt af naturprojekter, i nogen grad fordi miljøkomponenten (eco-innovation) har kunnet finde mere attraktiv finansiering i andre programmer. Det er derfor tilfredsstillende, at miljødelprogrammets fokus rettes mere mod gennemførelse af EU-lovgivningen. Det er i den forbindelse logisk, at hele programmets strategiske fokus skærpes, og at medlemsstaternes indflydelse herpå gennem arbejdsprogramlægnings styrkes.

Grundlæggende finder Regeringen, at miljø- og klimaprogrammet LIFE inden for en samlet set mere restriktiv ramme bør fokuseres og opprioriteres markant. Det er samtidig centralt at sikre synergi internt i programmet såvel som med andre EU-programmer.

Regeringen kan på den baggrund generelt tilslutte sig de nyskabelser, der med forslaget er tilføjet det eksisterende LIFE+ program. Udover medlemsstaternes inddragelse i arbejdsprogramlægnings, drejer det sig væsentligst om tilføjjelsen af et selvstændigt delprogram for klimaprojekter rettet mod forebyggelse af klimaforandringer og klimatilpasning med selvstændigt budget, en forenkling af tilskudsproceduren, afskaffelsen af den gældende forhåndsfordeling af midlerne mellem medlemslandene i form af nationale konvolutter, samt

| introduktion af en ny type såkaldt integrerede projekter.

Regeringen deler Kommissionens ønske om at fordelingen af LIFE midlerne alene bør ske ud fra en vurdering af projekternes kvalitet målt op imod en række opstillede kriterier frem for med grundlag i en national forhåndsallokering af midlerne, således som det - som noget nyt - har været gennemført i indværende programperiode (2007-13), uden at dette dog har sikret en mere ligelig fordeling af projektmidlerne blandt medlemslandene.

Introduktionen af integrerede projekter vurderes at være i god overensstemmelse med de grundlæggende principper i andre fællesskabstiltag f.eks. især ”mainstreaming” af miljø- og klimahensyn og den Fælles Strategiske Ramme (CSF) og vil med de rette rammebetingelser med stor sandsynlighed øge værdien af gennemførte projekter. Et særligt aspekt ved de integrerede projekter er den geografiske balance, der skal sikre, at alle medlemslande bringes til at opstille og gennemføre et minimum af integrerede projekter med en passende spredning på en række prioriterede indsatsområder. Regeringen anser det for vigtigt, at kriterier og tildelingsprocedure for integrerede projekter er tilstrækkeligt transparente. Dette kan efter Regeringens opfattelse opnås, ved at inkludere de overordnede kriterier herfor i forordningsteksten.

En forenkling af de administrative krav er påkrævet. De foreslåede tiltag (forhøjede støttesatser kombineret med at moms og udgifter til fast personale udgår som støtteberettigede projektkomkostninger) anses for relevante, men bør overvejes suppleret med yderligere forenklingstiltag, i den udstrækning det er muligt inden for de fælles støtteregler. Hvad angår undtagelsen af støtte til udgifter til fast personale, bør det overvejes at erstatte denne med andre foranstaltninger, der sikrer projekterskab.

Forhandlingerne har vist, at kommissionens forslag til forenkling dels møder generel modstand, dels har visse utilsigtede virkninger, specielt i forhold til NGO'er, som ikke kan få godtgjort national moms. Desuden fremfører de fleste medlemsstater, at muligheden for at medregne egen arbejdskraft som national medfinansiering er en meget væsentlig motivationsfaktor i forhold til at sikre udarbejdelsen af specielt offentlige ansøgninger. Kommissionen har samtidig tilkendegivet, at der er åbnet mulighed for en mere lempelig kontrol af såvel moms som egen arbejdskraft, hvorfor den administrative belastning ikke længere er så stor. På den baggrund vurderes det, at kommissionens forslag rummer større ulemper end fordele, og det foreslås, at man i LIFE-forordningen fastholder finansforordningens generelle regler: moms er støtteberettiget for ansøgere, der ikke kan afløfte moms, mens løn til fastansat personale er støtteberettiget i det omfang deres medvirken i et projekt ikke ellers ville være finansieret af arbejdsgiveren. For ikke at reducere omfanget af aktiviteter under LIFE-programmet bør de oprindelige, lavere støttesatser opretholdes.

Regeringen kan endvidere støtte, at såvel udformning af indikatorer til vurdering af programmets resultater samt kriterier for, hvorvidt projekter, der foreslås af medlemsstaterne vurderes at bidrage til at opfylde programmets overordnede målsætninger, fastsættes af Kommissionen via delegerede retsakter.

Endelig lægger Regeringen vægt på, at drøftelserne af Kommissionens forslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Et grundnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europa Udvalg den 13. februar 2012 og indgår i samlenotat af 23. februar 2012 fremsendt, som grundlag for ministerens orientering af udvalget på samrådet den 2. marts 2012 forud for rådsmøde (miljø) den 9. marts 2012.

PUNKT 7

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fritidsfartøjer og personlige fartøjer (KOM(2011)456)

- Tidlig forelæggelse

| *Revideret notat.*

Resume

Kommissionen har fremlagt forslag til revision af direktiv for fritidsfartøjer, som særligt regulerer fartøjernes sikkerhed, udstødningsemissioner og støjmissioner. Forslaget balancerer hensynet til beskyttelse af miljø og sundhed med hensynet til de små og mellemstore virksomheders (SMV) sårbare situation, idet 95% af EU's virksomheder som producerer fritidsfartøjer er SMV'er.

1. Status

Kommissionen sendte den 26. juli 2011 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 114 og skal vedtages i Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om den almindelige beslutningsprocedure i TEUF artikel 294. Forslaget er en revision af tidligere direktiv 94/25/EF som ændret efterfølgende ved direktiv 2003/44/EF. Et grund- og nærhedsnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europa Udvalg den 29. november 2011.

Det cypriotiske formandskab arbejder for en førstelæsnings enighed med Europa Parlamentet i 2012.

2. Formål og indhold

Direktivforslaget har til formål at 1) beskytte miljøet og menneskers sundhed, 2) fremme et bedre fungerende indre marked, og 3) fremme den indbyrdes tilnærmelse af emissionsgrænser på verdensplan.

De vigtigste elementer i revisionen:

Tydeliggørelse af direktivets anvendelsesområde og begreber:

For at lette fabrikanternes og de nationale myndigheders anvendelse af direktivet om fritidsfartøjer tydeliggøres anvendelsesområdet og nogle af definitionerne i direktivet. Der har været diskussioner om indholdet af udtrykket "fritidsfartøjer" i direktivet, som somme tider er blevet hævdet at være et overordnet udtryk, der dækker både fritidsfartøjer og personlige fartøjer. Denne manglende klarhed er nu fjernet ved i definitionerne at indføre et nyt, generelt begreb, nemlig "vandfartøjer", som omfatter både fritidsfartøjer og personlige fartøjer (vandscootere). Da udtrykket "fritidsfartøjer" nu klart er begrænset til kun at omfatte nogle typer af de produkter, der falder ind under direktivet, ændres direktivets titel til "direktiv om fritidsfartøjer og personlige fartøjer", således at titlen svarer bedre til anvendelsesområdet.

Almindeligt sikkerhedskrav:

Af hensyn til klarhed og konsekvens i forhold til andre direktiver efter "den nye metode" er det nødvendigt eksplicit at specificere, at produkter omfattet af dette direktiv kun må bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis de opfylder de generelle krav om, at de ikke må udgøre en fare for menneskers sikkerhed og sundhed eller for ejendom eller miljø, og kun hvis de opfylder de væsentlige krav i bilag I. Det er vigtigt at fastlægge dette generelle sikkerhedskrav, fordi det kan

bruges som retsgrundlag for at fjerne usikre fartøjer fra markedet, især i en situation hvor der opdages en ny risiko, som ikke er omfattet af de harmoniserede standarder.

Forslagets grænseværdier for udstødningsemissioner:

Forslaget indfører nye og strengere grænseværdier for udstødningsemissioner af CO, NO_x, HC (uforbrændt brændstof) og partikler.

Kommissionens fremfører, at de foreslåede emissionsgrænser vil harmonisere EU's grænseværdier med de tilsvarende grænseværdier i USA for både SI motorer (benzin) og CI motorer (diesel). For CI-motorer fastsættes grænseværdier ved anvendelse af de amerikanske EPA-standarder for marine dieselmotorer til fritidsfartøjer (40 CFR Part 1042), og for SI-motorer fastsættes grænseværdier ved anvendelse af de amerikanske EPA-emissionsstandarder for nye SI-motorer til brug i ikke-vejgående køretøjer, i udstyr og i fartøjer (40 CFR Part 1045).

CO-grænseværdierne lempes en smule til gengæld for at opnå en betydelig reduktion af andre luftforurenede stoffer og for at sikre, at industriens overensstemmelsesomkostninger fortsat står i rimeligt forhold til målet.

For at give industrien mulighed for at tilpasse motorerne til de nye teknologier indeholder forslaget en overgangsperiode på 3 år for alle motorfabrikanter samt en yderligere 3 års overgangsperiode for små og mellemstore motorfabrikanter, der i EU markedsfører SI-udenbordsmotorer på op til 15 kW.

Den generelle overgangsperiode afspejler den fleksibilitet, der er vist i USA, samt det tidspunkt hvor grænseværdierne vil finde fuld anvendelse i USA.

Den yderligere overgangsordning for SMV'er skyldes hensynet til SMV'ernes sårbare situation, idet sektoren for fritidsfartøjer først og fremmest består af små og mellemstore virksomheder (over 95 %). Markedsandelen for SMV fabrikanter af SI motorer i EU er på verdensplan ca. 0,5 %, så den afbødende foranstaltning vil kun have marginal virkning på markedet. Kommissionen vurderer, at afbødningsforanstaltningen undgår et ellers forventeligt tab på under 100 arbejdspladser i EU.

Forslagets grænseværdier for motorers støjemission

Støj fra både er resultat af en kombination af faktorer. Kommissionen vurderer, at reduktion af én faktor som fx motorstøj ikke nødvendigvis vil medføre den forventede reduktion af den samlede støj. Samtidig vil en reduktion påføre fabrikanterne store overensstemmelsesomkostninger.

Kommissionen foreslår således, at de eksisterende støjkrav til fartøjerne fastholdes. Ved siden af disse vil der kunne etableres skræddersyede nationale støjforanstaltninger knyttet til anvendelsen, der er specielt tilpasset de områder, som fartøjerne sejler i hvert enkelt land (=typisk reguleret ved fart- eller afstandsgrenser).

Konstruktionskrav:

Der vil blive indført et nyt krav om obligatorisk montering af holdingtanke i fartøjer med toilet for at bidrage til beskyttelse af havmiljøet.

Vurdering efter bygning og privat importør:

Direktiv 94/25/EF indeholder regler om vurdering af fritidsfartøjer efter bygning, som udføres af en fysisk eller juridisk person etableret i Fællesskabet, som markedsfører produktet, i tilfælde hvor hverken fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant opfylder forpligtelserne med hensyn til

at vurdere produktets overensstemmelse med direktivet. Af hensyn til konsekvensen vil det være hensigtsmæssigt at udvide denne procedure til at omfatte ikke blot fritidsfartøjer, men også personlige fartøjer. Af hensyn til klarheden bør det specificeres, af hvem og i hvilke situationer proceduren kan anvendes.

Endelig er der, for at sikre det bemyndigede organs pålidelige vurdering af produktets overensstemmelse med hensyn til vurderingen efter bygning, behov for at udvide forpligtelserne for den person der anmoder om vurdering efter bygning, til at levere dokumenter til det bemyndigede organ. Vedkommende vil skulle levere alle de dokumenter, der er nødvendige for at vurdere produktets overensstemmelse.

CE-mærkning:

Dette direktiv fastsætter regler for CE-mærkning af vandfartøjer, komponenter og motorer. I forhold til direktiv 94/25/EF er det hensigtsmæssigt at udvide forpligtelsen til at foretage CE-mærkning til også at omfatte alle indenbordsmotorer og hækmotorer uden integreret udstødningssystem.

Rapporter

For at styrke overvågningen af dette direktiv og dets virkninger vil der blive indført en ny forpligtelse for medlemsstaterne til hvert femte år at indsende en rapport om direktivets anvendelse til Kommissionen.

Tilpasning af direktivet om fritidsfartøjer til EUs nye retlige rammer og gældende overensstemmelsesvurderingsprocedurer:

Den 9. juli 2008 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet to retsakter vedrørende markedsføring af produkter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Forordningen fastlægger tværgående bestemmelser om akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, om CE-mærkning og om EU-rammerne for markedsovervågning og kontrol af produkter, der kommer ind på EU-markedet. Forordningen finder også anvendelse på produkter, der er omfattet af dette direktiv. Af hensyn til klarheden er anvendelsen af forordningen udtrykkeligt nævnt i dette direktiv.

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer:

Erfaringen har vist at for at tage hensyn til behovene i forbindelse med fabrikation, er det hensigtsmæssigt at give mulighed for et større valg med hensyn til certificeringsprocedurer end tidligere i følgende tilfælde:

- for fritidsfartøjer i kategori C med en skroglængde på 12-24 m, hvor der er blevet anvendt harmoniserede standarder.
- for komponenter.
- for så vidt angår overensstemmelsesvurdering af udstødningsemissioner og støjkrav henvises der til en skelnen mellem tilfælde, hvor der er anvendt harmoniserede standarder, og tilfælde, hvor sådanne ikke er anvendt. I sidstnævnte tilfælde er det berettiget at kræve en strengere overensstemmelsesvurderingsprocedure end i førstnævnte tilfælde.

Komitologi og delegerede retsakter:

For at tage hensyn til Lissabontraktatens bestemmelser om delegerede retsakter indgår reglerne for vedtagelse af delegerede retsakter i direktivet. Desuden er der komitologiregler for gennemførelsesretsakter (undersøgelsesprocedure).

3. Europa Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da direktivet allerede harmoniserer markedsføringen af fritidsfartøjer, og medlemsstaterne ikke kan træffe individuelle foranstaltninger med hensyn til sikkerhedskrav og krav til begrænsning af udstødnings- og støjemissioner. Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering.

5. Konsekvenser for Danmark

Gældende dansk ret og forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser:

Det eksisterende direktiv er gennemført i Danmark ved bekendtgørelse nr. 1535 af 22. december 2004 om regulering af støj og luftemissioner fra fritidsfartøjer, samt i meddelelse fra Søfartsstyrelsen. De foreslåede direktivændringer vil skulle indføres i dansk ret ved en revision af bekendtgørelsen og meddelelsen.

Forslagets økonomiske konsekvenser:

Forslagets økonomiske konsekvenser er alt væsentligst knyttet til udstødningsemmissionerne. Kommissionen vurderer, at det samlede økonomiske nettoudbytte i EU er på 5,7 M€ til 34,9 M€ per år, baseret på en anslået samlet overensstemmelsesomkostning på 3,8 M€ til 13 M€ per år og en sparet skade på 9,5 M€ til 47,9 M€ per år.

Statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. EU Kommissionens konsekvensanalyse antager, at der er engangsadministrationsomkostninger på 270.000 € for fællesskabet samlet. Udgiften knytter sig alt væsentligst til en ny 5-årig rapporteringsforpligtelse. Danmarks udgifter hertil finansieres indenfor Miljøstyrelsens og Søfartsstyrelsens egne rammer. Det er på nuværende tidspunkt Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen, der fører tilsyn med området. Det vurderes ikke, at forslaget indebærer direkte behov for en ændring af tilsyn.

Erhvervsadministrative konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige erhvervsadministrative konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser.

Konsekvensanalysen indeholder ikke en vurdering af, hvordan omkostningerne og gevinsterne forbundet med forslaget er fordelt på medlemslandene. Et tilnærmet bud herpå kan opnås f.eks. ved at anvende en vægtning af omkostninger efter andel af BNP. Danmarks BNP udgør omkring 2 % af EUs samlede BNP, og det samlede økonomiske nettoudbytte for Danmark vil derfor være på 0,11 – 0,70 M€ per år. Det skal dog bemærkes, at der i beregningen af det økonomiske nettoudbytte for EU ikke er taget højde for de negative effekter forslaget har på CO emissionen.

Det vurderes, at forslaget kun vil have marginal betydning for beskæftigelsen i branchen på EU niveau. Det er ikke her anslået, hvordan denne effekt er fordelt på medlemslandene. Det vurderes dog, at forslaget kun har en meget begrænset betydning for branchen i Danmark, idet den danske

branche for fritidsfartøjer kun udgør en mindre del af den samlede økonomiske aktivitet i Danmark (0,18% af Danmarks BNP og 0,18% af Danmarks samlede beskæftigelse).

En eventuel skærpelse af det fremlagte forslag vurderes at ville føre til en vis skabelse af yderligere arbejdspladser, da danske teknologiproducenter vil kunne levere det efterbehandlingsudstyr, som skrapere krav vil nødvendiggøre.

Beskyttelsesniveau:

Det vurderes umiddelbart, at forslaget samlet har en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet. Grænseværdier for luftemissionerne vil samlet blive strammet. Grænseværdier for støjemissioner fastholdes på eksisterende niveau. Tekniske krav strammes samlet set.

6. Høring

Forslaget er udsendt i almindelig høring den 9. august 2011 med frist til den 6. september 2011. Der er modtaget høringssvar fra Advokatsamfundet Forbrugerrådet som ikke har haft bemærkninger til forslaget.

Sagen har været forelagt for miljøspecialudvalget, hvorfra der er modtaget følgende bemærkninger: 3F støtter den foreslåede danske holdning. Forsikring & Pension har ingen bemærkninger til Kommissionens forslag. DI er tilfreds med, at indstillingen giver støtte til tilpasning af direktivet til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2008/768/EF, idet DI dog bemærker sig følgende afvigelser fra denne i fritidsfartøjsforslaget: 1) Begrebet private importører er en nyskabelse, hvis regler kan blive ganske dyr for en privat importør, og 2) en mulig forskellighed mellem krav til CE-mærkning og overensstemmelseserklæring. DI har endvidere spurgt til grundlaget for vurdering af de erhvervsmæssige omkostninger.

Sagen var sat til drøftelse på møde i miljøspecialudvalget den 26. september 2012, hvor der ikke var bemærkninger til forslaget.

7. Forhandlingssituationen

Forslaget er blevet behandlet tre gange i Rådets tekniske harmoniseringsgruppe. Der har især været fokus på tilpasningen til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2008/768/EF, på definitionen af private importører, på designkategorier samt omfanget af delegation til Kommissionen. En række lande har ønsker om mindre justeringer af forslaget. Der er dog overordnet tilslutning til forslagets balance mellem konkurrenceevne, det indre marked og miljø.

Det cypriotiske formandskab stiler mod en førstelæsningsenighed med Europa Parlamentet i 2012.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment og er enig i relevansen af en regulering af området.

Luftemissionerne fra fritidsfartøjer udgør kun et margintalt bidrag til de samlede emissioner (blot 1-4% af transportsektorens bidrag til de samlede emissioner i Danmark), og har derfor meget lille betydning for den samlede indsats for renere luft. Luftemissionerne fra fritidsfartøjer er mere et lokalt problem, som direktivet umiddelbart kun margintalt vil reducere.

For så vidt angår nye krav til luftemissioner er der logik i at forsøge at harmonisere med de nordamerikanske markedskrav, da det vil reducere omkostninger for producenterne at leve op til miljøkravene.

Ved en sammenligning med andre anvendelsesområder synes de foreslåede grænseværdier dog umiddelbart ikke særligt ambitiøse. Motorer til hæk- og indenbordsmontering er med få undtagelser standardmotorer, som er udviklet på basis af motorer til biler, busser eller lastvogne. Det synes derfor umiddelbart relevant, at emissionskravene til fritidsfartøjer sammenlignes med dem, der stilles til disse køretøjer. Skærpede emissionskrav vurderes kun i mindre grad at ville påvirke SMV'erne, da den enkelte producent af fritidsfartøjer kun i begrænset omfang vil skulle tilpasse motorerne. Kommissionens vurdering er således også, at under 100 arbejdspladser i EU vil blive påvirket af strammere emissionskrav.

Der stilles i dag de samme emissionskrav til benzin og dieseldrevne vare- og personbiler, så det synes derfor ikke umiddelbart nødvendigt, at der for fritidsfartøjer er mere lempelige krav til benzinmotorer end til dieselmotorer.

Endeligt er det vanskeligt at se den tekniske eller miljømæssige begrundelse for, at fritidsfartøjer skal have lempeligere grænser end de potentielle fremtidige regler for kommercielle fartøjer. Dsv. at kommende krav til fartøjer på indre vandveje under direktivet for ikke-vejgående maskiner samt IMOs kommende krav under MARPOL Annex VI bør overvejes ift. også fritidsfartøjer.

For så vidt angår støjbelastning i omgivelserne har Kommissionen ret i, at denne i høj grad kan reguleres ved hjælp af lokale fart- og afstandsgrenser. Det er også korrekt, at muligheden for her igennem at kunne opnå miljøfordele er langt bedre, når der samtidig er fastsat krav til støjemission fra fartøjerne, end hvis der ikke er krav til emissionen. Disse fordele kan naturligvis også opnås, hvis kravene til støjemission skærpes. En skærpelse af kravene til den udsendte støj er erfaringsvist generelt et effektivt værktøj til at reducere støjen i omgivelserne. Der er dog i Danmark ikke erfaring for, at støj fra fritidsfartøjer opleves som et væsentligt miljøproblem.

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i juli 2008 en "varepakke" bestående af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2008/765/EF om akkreditering og markedsovervågning samt Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse 2008/768/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter. Forordningen trådte i kraft den 1. januar 2010, mens afgørelsen, der ikke har direkte juridisk betydning, er designet til at skulle bruges som en værktøjskasse i relation til ny og revideret EU-produktlovgivning, der fastsætter fælles bestemmelser for markedsføring af produkter.

Fra dansk side har man en proaktiv interesse i at få bestemmelserne i afgørelsen implementeret i EU's produktlovgivning. Implementeringen af afgørelsen vil sikre harmoniserede begreber og procedurer for EU-lovgivningen på produktområdet og dermed være med til at skabe større gennemsigtighed samt et mere konsistent og sammenhængende regelgrundlag til gavn for virksomhedernes konkurrenceevne. Implementeringen af afgørelsen vil desuden være med til at sikre en mere klar og entydig placering af ansvar og forpligtelser hos de forskellige erhvervsdrivende i distributionskæden, hvilket skaber mere sikre markeder for f.eks. forbrugere, arbejdstagere og miljøet samt reducerer risikoen for uens eller svigtende markedskontrol i medlemsstaterne.

Fra dansk side støtter man derfor, at direktivet om fritidsfartøjer og personlige fartøjer tilpasses afgørelsens definitioner og bestemmelser om forpligtelser for de økonomiske operatører (dvs. fabrikanten, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører), produktoverensstemmelsen, CE-mærkning, notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer, markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, samt beskyttelsesprocedurer.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere er orienteret om sagen ved grund- og nærhedsnotat oversendt d. 29. november 2011.